În fața șemineului

Ramtha

CÂND BASMELE CU ZÂNE SE ADEVERESC

Copyright © 2003 JZ Knight - www.ramtha.com

Editura M.M.S.
Mastering Mind & Soul

CUPRINS

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI 11

CUVÂNT ÎNAINTE 13

ÎNDOIALA — SINGURUL OBSTACOL ÎN CALEA EXTRAORDINARULUI 15

Motivul pentru care sunteți închiși la minte 20

ESENȚA SCOLII STRĂVECHI DE ÎNTELEPCIUNE 27

Învățătura în imagini 33

De ce concentrarea mea nu pare să colapseze realitate? 36

Cheia e în schimbarea mentalității 40

MITUL CENUȘĂRESEI ȘI AL PĂSĂRII PHOENIX 43

La ora douăsprezece se schimbă visul 48

Focul păsării Phoenix 50

TRANSPUNEREA INTENȚIEI ÎN MOLECULE DE HORMONI 53

Consecințele intenției 57

Nu e vorba despre ce mănânc, ci despre ce gândesc 59

EFECTUAREA UNEI SCHIMBĂRI DE DURATĂ 65

Indicii ascunse în știință și arheologie 70

Analogia cu omida care se transformă în fluture 72

Simetria perfectă a lui Dumnezeu: Precum înăuntru, așa și în afară 73

EXPLICAȚIA ȘTIINȚIFICĂ A LUI RAMTHA DESPRE CHANNELING ȘI LUCRAREA LUI 77

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA 87

GLOSARUL LUI RAMTHA 99

MESAJ IMPORTANT CU PRIVIRE LA TRADUCERI

Această carte se bazează pe Dialogurile lui Ramtha, o serie de înregistrări pe bandă magnetică şi pe compact disc a prelegerilor şi învăţăturilor oferite de Ramtha. Ramtha a ales-o pe americanca JZ Knight ca fiind singurul canal care să îi transmită mesajul. Singura limbă pe care o foloseşte pentru a-şi comunica învăţăturile este limba engleză. Stilul discursului său este unic şi extrem de neobişnuit, fiind adesea înţeles greşit ca arhaic sau ciudat. Ramtha a explicat că alegerea cuvintelor, modificarea cuvintelor, construcţia frazei şi aranjarea verbelor şi a substantivelor, întreruperile şi pauzele în mijlocul frazei sunt toate intenţionate, pentru a ajunge la niveluri multiple de acceptare şi interpretare, prezente la un public compus din oameni proveniţi dintr-o varietate de domenii culturale şi pături sociale.

În scopul păstrării autenticităţii mesajului transmis de Ramtha, am tradus cartea cât mai aproape cu putinţă de cuvintele originale, pentru a-i permite cititorului să aibă experienţa învăţăturii, ca şi cum ar fi fost prezent. Dacă găsiţi fraze care par incorecte sau ciudate pentru forma lingvistică

actuală a limbii dumneavoastră, vă încurajăm să mai citiți o dată paragraful respectiv, străduindu-vă să surprindeți înțelesul de dincolo de cuvinte, mai degrabă decât să aveți, pur și simplu, o atitudine critică cu privire la construcția literară. De asemenea, vă încurajăm să faceți comparație și să consultați sursa, publicația originală în engleză de la JZK Publishing, o diviziune a JZK, Inc., ca sprijin în scopul clarității. Vă dorim toate cele bune și o lectură plăcută.

Editorul

CUVÂNT ÎNAINTE

Seria „În fața șemineului" este o bibliotecă ce se dezvoltă în permanență, care conține cele mai căutate teme de interes predate de Ramtha. Această serie de învățături este menită tuturor studenților Marii Lucrări cărora le plac învățăturile lui Ram. De asemenea, colecția este prevăzută a fi un instrument continuu de învățare pentru studenții la Școala de Iluminare a lui Ramtha, precum și pentru toți cei care sunt interesați și cunosc învățăturile lui Ramtha. În ultimele trei decenii, Ramtha și-a aprofundat continuu și metodic prezentarea asupra naturii realității, precum și aplicarea practică a acesteia, prin diverse discipline. Editorul presupune că cititorul a participat la un Curs Pentru Începători sau la un seminar al Școlii de Iluminare a lui Ramtha sau, cel puțin, că este familiarizat cu instrucțiunile lui Ramtha pentru clasa de începători. Aceste informații introductive se găsesc în *Ramtha: A*

Beginner's Guide to Creating Reality, ediția a treia (Yelm: JZK Publishing, o divizie a JZK, Inc., 2004).

În seria „În fața șemineului" am inclus un glosar, ce conține câteva dintre conceptele de bază pe care le folosește Ramtha, pentru ca cititorul să se poată familiariza cu aceste învățături. De asemenea, am inclus o scurtă prezentare a lui Ramtha, făcută de JZ Knight, care descrie cum au început toate astea, pentru cei care nu știu povestea. Fie să vă bucurați de această învățare și contemplare!

---

* Ramtha: Ghidul începătorului pentru crearea realității, Editura M.M.S., 2009 (n.t.).

ÎNDOIALA — SINGURUL OBSTACOL ÎN CALEA EXTRAORDINARULUI

Haideți să luăm o gură de apă.

O, preaiubite Dumnezeu al meu,
în această zi aduc mulțumire
pentru viața mea magnifică.
Manifestă pentru mine
tot ce învăț în această zi,
pentru ca viața mea
să poată să evolueze
imediat.
Așa să fie.
Pentru viață.

Ei bine, dați-mi voie să încep această zi prin a vă spune că nu știți totul. Și una din cele mai mari dificultăți pe care le aveți este că aveți un alter-ego, un ego modificat. Ego înseamnă Dumnezeu. Alter-ego înseamnă Dumnezeu modificat. Alter-egoului vostru, cumva ca și personalității voastre, nu îi place să recunoască faptul că nu are dreptate, nu îi place să își arate ignoranța și, mai presus de toate, nu vrea să participe la nimic ce l-ar putea micșora puțin. Asta e problema voastră. E problema tuturor. Doar un lucru, însă – îmi place asta; toată lumea folosește acum „un lucru" – există un singur potențial, un singur adevăr, iar

asta e imposibil în împărăția lui Dumnezeu: doar unul. Nu e vorba de ceea ce ați făcut în trecutul vostru. Nu e vorba de lucrurile oribile pe care le gândiți. Nu e vorba de fricile pe care le aveți. De speranțele pe care le aveți. Ci de îndoiala pe care o aveți. Asta e o blasfemie mai mare decât să iei numele Domnului în deșert. E o blasfemie mai mare decât orice ați făcut vreodată în viața voastră.

Acest lucru pare incompatibil cu planul acesta, nu pare să corespundă cu ceea se numește omenire, pentru că omenirea pune accent pe productivitate: să crești ca să faci ceea ce trebuie și să fii omul care trebuie și să existi în modul care trebuie, corect din punct de vedere politic. Ei bine, de asta vă tot reîncarnați aici și nu puteți să ieșiți de aici, pentru că ați ratat aspectul cel mai important al faptului că sunteți aici: a avea o minte deschisă.

Asta e adevărat în școala străveche; școlile străvechi se aflau în sălbăticie. Și aveau hierofanți maeștri/învățători acolo, care îi învățau pe studenți. Iar aceștia veneau la maestrul învățător, de la cel mai tânăr până la cel mai bătrân. Și unul din modurile în care treceau testul era să facă acea călătorie prin sălbăticie, singuri și cu foarte puține provizii. Și dacă răzbeau prin sălbăticie, cucerindu-și frica și îndoiala și sfârșind prin a fi neînfricați și hotărâți, atunci li se dădea voie să intre și aveau voie să fie învățați, pentru că arătaseră cine sunt.

Această școală străveche are la fel de multe pericole, pe cât de multă sălbăticie. E în mijlocul unui orășel destul de urât, dar îmi place, nu e sofisticată, nu e făcută în grabă. E vorba aici de a îți lua economiile de bani și de a plăti, de a minți, de a te scuza ca să îți faci timp să ajungi aici – asta e îngrozitor, știți – și după aceea să veniți încoace

ca să vedeți un maestru învățător care arată ca o ființă umană – ei bine, toți maeștrii învățători arată ca niște ființe umane – și, lucru și mai important, ca să treceți dincolo de corp și să vă concentrați pe ceea ce se predă și pe cât de dătătoare de putere e învățătura, iar un maestru învățător nu își va intimida niciodată studenții; numai un alter-ego ar face asta, căci cele mai fabuloase concepte nu au nevoie de matematici avansate pentru a fi explicate. Ele necesită doar o minte deschisă și simplitate, pentru că Dumnezeu e simplitatea pe care o are o linie.

Iar studentul, desigur, trebuie să vină aici și să își lase la o parte așteptările. Cum credeți că e un maestru învățător? Credeți că strălucește? Și eu pot să strălucesc. Credeți că e înalt? Eu am peste trei metri, în corpul meu. Credeți că un maestru învățător știe lucruri despre voi? Și eu știu lucruri despre voi. De fiecare dată când mă uit, văd totul. Maeștrii învățători sunt femei? Da. Oare chiar pot ele să știe atât de mult? Da. Tu te străduiești să explici potențialul cuantic a tot ce este viață și există simultan unui neofit, și să o faci într-un mod simplu, în care omul să înțeleagă – iar apoi să ai puterea să îți manifești cuvintele, pentru ca să poți să creezi o realitate pentru ei, pe care ei să o poată experimenta, pentru că ei încă nu o pot face singuri – atunci ei vor înțelege învățătura.

Credeți că Christos nu fuma pipă? Christos fuma pipă. Yeshua ben Joseph fuma pipă. Moise mesteca nucă de betel adusă din India. Și cu toții beau vin. Ei bine, nu asta e paradigma care v-a fost predată? Nu, pentru că Yeshua ben Joseph era Iisus din Nazareth, pentru că era nazarinean și era Casa regească a lui David, care era moștenitorul regesc al tronului. Nu, ar însemna să fie incorecți din punct

de vedere politic, în zilele noastre. Nimeni nu l-ar recunoaște vreodată pe Iisus, dacă ar reveni. El n-ar fi acceptat niciodată, pentru că nu s-a predat despre el așa cum a fost el cu adevărat. Nu trebuie să ne prefacem că suntem ceva ce nu suntem. Un maestru care pretinde că e ceea ce nu este nu mai e maestru, ci ființă umană. Întoarceți-vă către vecini și explicați.

Motivul pentru care sunteți închiși la minte

Ei bine, câți dintre voi începeți să înțelegeți cât de cât? Hai să o ducem un pic mai departe. De ce sunteți închiși la minte? Pentru că voi credeți o filosofie a unei vieți atât de riguroase, care a a fost predată și impusă în mod intenționat asupra ființelor umane, care e atât de riguroasă, încât nu e viață; e o respingere a vieții. Oare asta nu e contrar darului despre care am vorbit ieri? Dacă viața e un dar al lui Dumnezeu, atunci de ce o evităm? De ce o evitați? Pentru că ați fost învățați cu rigurozitate că viața e ceva prin care trebuie să treceți. Negați viața asta, ca să puteți să trăiți altundeva. Mi se pare ridicol acest lucru. Dacă viața e un dar al lui Dumnezeu – și să nu-mi spuneți mie că nu e, pentru că, prin însăși natura voastră, vă discreditați singuri – atunci cine a predat doctrinele astea?

Unul din motivele pentru care sunteți închiși la minte este că – o credeți sau nu – ați fost învățați paradigme stricte până și despre Noua Eră (New Age), ceea ce e o prostie, pentru că nu există nicio Nouă Eră, ci doar o eră veche pe care v-o reamintiți. Ați fost învățați lucruri stricte despre creștinism, despre fiecare religie care există – să

ispășești, să fii înrobit, să fii slugă – iar Christos a devenit un asemenea mit, că nici măcar el nu poate să se ridice la nivelul bârfelor ce îl înconjoară, și nici nu ar vrea asta. V-a trecut vreodată prin minte că motivul pentru care nu s-a întors este isteria care îl înconjoară și faptul că a fost transformat în ceva ce nicio ființă umană nu poate fi vreodată?

Nu puteți să vă înălțați înapoi până în al șaptelea cer, până ce nu veți fi stăpânit această experiență. Și stăpânim această experiență nu fugând de ea și închizându-ne mintea față de ea, ci angajând-o, pentru că, vedeți voi, legile sunt altele decât oamenii care v-au programat. Ei cred că totul are legătură cu această viață. Și au făcut-o atât de dificilă și de îngrozitoare, încât nimeni nu vrea să trăiască această viață. Un bebeluș nou născut care plânge atunci când nu îi e chiar foame, pentru că știe că va primi ceva de mâncare, minte. Așa e.

Ei bine, acest sistem de credințe în care trebuie să negi viața și apoi să suferi vinovăția pentru a fi izbăvit – pocăiților le place mântuirea, pentru că pot să păcătuiască la nesfârșit, iar apoi să fie izbăviți și să fie așa de fericiți, și pentru că Iisus le-a șters pe toate. Dar ei sunt dependenți de izbăvire. Pentru a fi izbăvit, trebuie să continui să păcătuiești, pentru că toate acele atitudini sunt chimice în corp, toate acele atitudini. Vinovăția își are propriul ei flux hormonal în corp, are ceea ce se numește propriul ei sistem electric, propria ei rețea neuronală. Și devine atât de dureroasă și de îngrozitoare, încât mai rămâne o singură cale de ieși din ea: Să o mărturisești, să o dai unei entități nevăzute. Iar în clipa în care faci asta – desigur, tu nu știi ce face entitatea cu ea – dar în clipa în care faci asta, ai fiorul ăsta că totul e în regulă. Ei bine, fiorul ăla are de-a face cu

suprarenalele și cu steroizii. E ceea ce numim beția alergătorului – sau, putem să o numim acum și beția izbăvitorului. Deci, așa cum alergătorii trebuie să alerge în fiecare zi ca să se simtă bine, pentru că e un narcotic, păcătoșii trebuie să păcătuiască mereu pentru a fi izbăviți, ca să poată să își întrețină dependența aceea de izbăvire. Câți dintre voi înțelegeți? Întoarceți-vă către vecin și explicați-i ce v-am spus.

Câți dintre voi – câți dintre voi – ați avut acea experiență, că sunteți așa de îngrozitori, încât, în momentul în care vă căiți, vă simțiți așa de bine, iar apoi deveniți judecătorul suprem și judecați pe toată lumea care face ceva îngrozitor, pentru că voi știți și recunoașteți cum e. Câți dintre voi ați trecut prin asta? Oare nu e minunat, să stai și să îi judeci pe alții? Face seva să curgă!

Și acum revenim la afirmația de deschidere despre singurul lucru imposibil care este o minte închisă, pentru că îndoctrinarea religioasă spune că a existat o singură ființă perfectă, iar numele acesteia a fost Christos. „Bun, și atunci de ce să te chinui să încerci?". Dar nu, asta nu e suficient, pentru că problema asta au rezolvat-o într-o mulțime de conferințe despre cum să manipuleze asta în propriul lor folos: control și putere. Nu, nu e suficient.

Bine, el e singura persoană perfectă. Așadar, asta înseamnă că toți ceilalți sunt imperfecți. Iar noi suntem cei aleși care vom vorbi doar cu el, în numele tuturor acestor oameni jalnic de imperfecți. Dar problema noastră e că, dacă toată lumea înțelege că e imperfectă, atunci în ce scop ar trebui să vină și să vorbească cu noi și să ne dea averile lor? Oh, n-o să fie niciodată suficientă povestea asta.

„Bun, și ce se întâmplă cu imperfecțiunea?", spune un fierar.

„Ah, o aruncăm înapoi în foc și o topim din nou."

„Asta e; dacă nu vin să vorbească cu noi și să se spovedească și să ne lase să le îndrumăm viața, pentru că ei sunt așa de imperfecți, că o să fie aruncați în foc și topiți.".

Aha, și acum avem atracția. Dacă îl dezamăgești pe Iisus, o să fii ars pe veci. Bun, despre ce fel de perfecțiune psihotică vorbim aici? Fie e perfect cu sau fără noi, fie nu e deloc. Perfecțiunea nu are nevoie de martori. Dar nu așa gândesc oamenii, pentru că, vedeți voi, aici n-a fost niciodată vorba despre Dumnezeu. A fost vorba despre control, întotdeauna a fost așa.

Așa că mulți dintre voi ați moștenit genetic – și o să vă explic cum ați făcut asta – vinovăția, imperfecțiunea, o luptă să vă țineți măcar de o oarecare idee de ordine orientată pe un obiectiv în viața voastră. De aceea există oameni care, aparent, au totul, dar care sunt nefericiți. Oameni care au familiile perfecte – aceia trăiesc într-o ipocrizie. Asta nu înseamnă a nega că există iubire acolo, însă există o regulă strictă: Renunță la visele tale pentru ceea ce ai creat și trăiește pentru toți ceilalți, pentru că ai murit înăuntrul tău ca visător, și ăsta e adevărul.

Îndoctrinarea asta pe care ați moștenit-o cu privire la vinovăție și la rușine și la imperfecțiune și la incapacitate – Voi vreți să fiți aproape de Spiritul vostru, dar l-ați confundat din punct de vedere genetic. Voi credeți că a fi aproape de Dumnezeu înseamnă a fi aproape de Christos. Și asta e greșit; asta e ignoranță. Așadar, ca urmare, vă începeți viața, copii fiind, cu multe vise, care întotdeauna se împlinesc, dar sentimentul de împlinire de sine – de a fi

mai aproape de Dumnezeu – vă este pe atât de îndepărtat pe cât poate să vă indice imperfecțiunea. Și n-o să faceți niciodată vreo doctrină fericită – nu știți asta? – până nu vă radeți în cap și nu vă castrați și trăiți într-o mânăstire, frecați la podele și îngrijiți o grădină, rugându-vă toată ziua. Și până și asta ar fi o viață imperfectă.

Așadar, cum ați moștenit îndoiala asta – pentru că nu v-ați întrebat niciodată cum sunt purtate mai departe înclinațiile de atitudine ale tatălui și mamei voastre? Ei bine, unii ar spune că asta se întâmplă pentru că, atunci când au copii, copiii aceia sunt modelați de atitudinile din mediu, ale părinților lor. Și asta este adevărat, în parte. Însă nu avem un corp doar de dragul de a experimenta realitatea. Ce se întâmplă cu emoțiile noastre, cu atitudinile noastre? Oare ele mor? Da. Dar cum sunt transmise mai departe? Sunt transmise mai departe prin ovul și prin spermatozoid. Cum credeți că se face ADNul, din două ființe? Cum credeți că sunt plasați corect cromozomii? Pentru că atitudinile devin semințe biologice.

În fiecare zi – în fiecare zi – în care taică-tău își urăște serviciul și simte povara familiei, în fiecare zi, sperma lui, care poartă sămânța ADNului lui și structura cromozomilor lui, este modificată. În fiecare zi în care mama ta se simte nepotrivită, jefuită, pedepsită, chinuită, orice atitudine vrei, tiranie – înțelegeți, toată bătălia asta a subjugării – toate astea sunt transmise în sămânță, în fiecare zi.

Și acum, în noaptea în care ați fost voi concepuți – a existat o zi care a precedat acea noapte și în care s-au dospit multe atitudini. Acelea au fost atitudinile cele mai importante din ziua în care ați fost concepuți, iar voi le purtați în mod fizic. Aveți un instinct natural al nesiguranței. Aveți un instinct natural al tiraniei. Aveți un instinct natural

al ranchiunei. Aveți un instinct natural al judecății. Și aveți un instinct natural de a fi iubiți.

Instinct, ce înseamnă asta? Înseamnă că e în fiecare celulă din corpul vostru. Celulele nu sunt doar o coagulare de entități microscopice care vă dau pielea cea frumoasă pe care o aveți. Ele sunt o inteligență. Sunt o inteligență programabilă. Așa că purtați atitudinea ezitării.

Iar acum, dacă ne uităm la acel lucru, dacă ne uităm la ea, îndoiala – îndoiala are multe rădăcini, dar e o singură plantă – dacă ne uităm la ea, atunci, îndoiala provine din faptul că purtăm în mod biologic imperfecțiunea. Îndoiala vine din asta, pentru că, atunci când ceva ca și mine vă spune că sunteți Dumnezeu, toată reacția voastră e că nu se poate să fiți asta, pentru că sunteți prea imperfecți. Asta e programare. Mai mult, atunci când vă spun că puteți să faceți lucruri miraculoase, vă îndoiți că puteți să le faceți, pentru că vă cuprinde imediat un sentiment de groază – peste minte se așterne un nor, iar în corp se lasă o greutate – pentru că eu, ca Învățător al vostru, mă aștept de la voi să faceți ceea ce este miraculos, iar voi vă simțiți foarte nesiguri și nepotriviți. Câți dintre voi înțelegeți asta? Bine, nu știți că știu? Și că îndoiala nu e doar o atitudine; e însuși corpul pe care îl purtați.

ESENȚA ȘCOLII STRĂVECHI DE ÎNȚELEPCIUNE

După cum veți învăța azi, moleculele oricărei substanțe chimice sunt de fapt conștiință și energie. Sunt evenimente programate. Beta carotenul nu este doar beta caroten, ci este o atitudine.

Veți învăța mult mai mult în timpul Sejurului. E uluitor ce o să învățați. Iar azi, ca Maestru Învățător al vostru, trebuie să vă învăț tot ce e necesar înainte de asta.

Așadar, îndoiala nu are nimic de a face cu ceea ce se află în fața voastră sau cu cine se află în fața voastră. Nu, nu acesta e răspunsul. De fapt, îndoiala se definește ca înclinația genetică de a fi incapabil să devii provocarea din fața ta. Și de asemenea, este și o rețea neuronală, o atitudine, o funcție a creierului. Ați fost atât de bine organizați, atât din punct de vedere sufletesc, cât și din punct de vedere biofizic, încât schimbarea e cea mai dificilă măiestrie dintre toate. Și acum ajungem la esența Școlii străvechi de înțelepciune.

Școala străveche de înțelepciune predă așa: Tu ești Dumnezeu, numărul unu. Dacă ești Dumnezeu, atunci poți să faci orice. Și atunci de ce nu o faci? Școala străveche nu te învață cum să devii Dumnezeu. Te învață cum să schimbi atitudini, atitudini celulare, pentru a da voie ca ceea ce este deja acolo să se prezinte.

Așadar, aveți puterea să manifestați direct în palmă? Imediat. Poate să vă ia cinci, șase secunde, pentru că aici sunteți într-un plan mai lent, dar puteți să o faceți. Oare aveți puterea să vă vindecați corpul de orice boală? Absolut, dar trebuie să convingem asta, care va schimba acest lucru. Cum facem asta? Corectând ignoranța.

Bine, pot să vă predau toată ziua și să vă trec prin cele mai uluitoare discipline, să vedeți oameni cum fac

lucruri care, la început, o să vă sperie. După ce veți fi fost aici o vreme, o să vi se pară ceva normal. Pot să fac asta. Pot să mă ridic și să discut cu voi în cel mai simplu limbaj, dar dacă voi vă mențineți îndoiala, nu e chip să se schimbe ceva vreodată, până ce nu veți fi voi pregătiți să schimbați lucrul acela, pentru că, vedeți voi, sunteți un Dumnezeu. Vidul v-a dat liber arbitru ca să faceți un lucru măreț – să faceți cunoscut necunoscutul. Acesta e singurul vostru destin. Nu e destinul vostru să fiți asistentă medicală. Sau să fiți avocat. Ci să faceți cunoscut necunoscutul. Să aveți virtute. Virtute nu înseamnă să vă abțineți de la viață. Un om care a trăit toată viața în peșteră nu e plin de virtute, ci ignorant. Nu e aceeași definiție. Plină de virtute e o persoană care a trăit totul în viață – care creează, se deplasează prin experiență, stăpânește înțelepciunea experienței și merge mai departe – pentru că, cu cât e mai pură, cu atât e mai plină de compasiune față de toată lumea.

Judecarea e un mecanism fără milă. E un strigăt de război. Cineva care a trăit în peșteră va judeca pe toată lumea, iar cineva care a trăit sub doctrinele de viață restricționată ale creștinismului sau ale oricărei alte religii va judeca pe toată lumea. Cum e posibil să faci asta? Pentru că ești atât de constrâns de viață, încât nu știi ce înseamnă să fii sărac și nu știi ce înseamnă să fii curvă, nu știi ce înseamnă să fii rege și nu știi ce înseamnă să fii cerșetor, nu știi ce înseamnă să fii vagabond și nu știi ce înseamnă să fii urât, nu știi ce înseamnă să fii supraponderal și nu știi ce înseamnă să fii dependent de droguri. Nu știi ce înseamnă să îți părăsești familia. Nu știi ce înseamnă să fii părăsit. Compasiunea nu vine din ignoranță; ea vine din

virtute. Și de unde vine virtutea? Din a fi toate acestea. Asta înseamnă a face cunoscut necunoscutul.

Acum în îndoială, pentru că sunteți un Dumnezeu – Da, există entități mărețe care trăiesc în planuri mărețe. Există maeștri în vârstă de sute de mii de ani, care au încetat să mai îmbătrânească de la vârsta de patruzeci și cinci sau treizeci și cinci sau cincisprezece ani, pentru că s-au prins și au transformat totul, în corp. Au încetat să mai îmbătrânească. Încă mai sunt în viață. De ce nu aleargă cu voi prin orașe? Pentru că deja au făcut asta. Toți oamenii pe care îi vedeți încă nu au făcut-o. Toți oamenii pe care nu îi vedeți au făcut-o. Și doar faptul că nu sunt aici nu dovedește că ei nu sunt aici. Voi vedeți doar ceea ce este egal cu abilitatea voastră de a vedea. Nu puteți să vedeți dincolo de gândirea voastră. Ochii voștri văd totul, dar creierul e organul care vede, iar el poate recunoaște formele cu unghiuri drepte doar dacă a fost programat să o facă. Și nu va recunoaște niciodată ceea ce nu a fost programat să facă, deși ochii văd totul. Interesant.

După cum veți învăța azi, aveți toate calitățile pentru a fi divini. Chiar și sunteți asta. Aveți puterea de viață și de moarte într-o atitudine. Asta înseamnă o ființă divină. Mai mult, o să înțelegeți de ce există locuri în care un maestru învățător nu poate preda niciodată, iar unul dintre ele este acesta: Un maestru învățător nu va merge niciodată împotriva voinței unui alt Dumnezeu. Și dacă acel Dumnezeu își menține cu tărie gândirea închisă, atunci maestrul învățător va pleca și vă va da voie să aveți grația propriilor voastre percepții. Așa suntem noi.

Acum, acestea fiind spuse, începeți să înțelegeți că sunt multe pe care nu le știți. Și multe din lucrurile pe

care credeți că le știți s-ar putea să fie bazate pe prejudecăți genetice. Ei bine, aici intervine arta smereniei. Nu există ființă umană care a devenit maestru și care să nu fi fost mai întâi smerită în a recunoaște că nu are toate răspunsurile, suficient de smerită încât să învețe. Asta e o afirmație foarte mare, pentru că, dacă ești arogant în ceea ce știi deja, nu mai poți să înveți nimic altceva, iar eu vă voi dovedi că nu știți nimic.

Așadar, ca să înțelegem, voi veniți aici cu mâinile deschise și cu o minte deschisă și cu adevărat pregătiți să fiți provocați – dar nu într-un mod umilitor, ci într-un mod fascinant, care vă face să gândiți și să raționalizați și să ajungeți singuri la concluzie. Despre asta e vorba în această școală – despre a învăța cunoaștere, filosofie, iar apoi a ne entuziasma cu experimentarea ei ca adevăr.

Învățătura în imagini

Și cu asta, am câteva reguli simple. Tăceți din gură în timp ce vorbesc eu și ascultați, pentru că folosesc cuvinte care, atunci când le auziți, fac să se formeze imagini în creierul vostru. Inversăm cunoașterea prin cuvinte. Cuvintele sunt alese ca să le auziți; apare o imagine; creierul declanșează sunetele care fac să declanșeze neuronii care ne dau imaginile holografice pe care le numim gând. Și asta nu pentru că vorbesc corect; e vorba de modul în care vorbesc, iar cuvintele pe care le pun laolaltă creează imagini în creier. De multe ori nu vorbesc corect, dar să nu fiți chiar așa de siguri, pentru că nu e – nu e – vorba de un limbaj corespunzător, cât de o știință holografică

pe bune. Atunci când ascultați și vă abandonați, creierul vostru începe să formeze imaginile cuvintelor pe care le-am rostit. Așa că în capul vostru există un frumos proces de gândire – învățătura în imagini. Iar pe măsură ce creierul declanșează acele imagini, are loc un proces minunat, minunat.

Acesta este creierul vostru galben.*

Acesta e creierul care mă ascultă, pentru că centrii lui de limbaj și centrii vizuali sunt localizați aici. Eu vorbesc cu acest creier. Iar acest creier e format din celule nervoase, miliarde de celule nervoase – miliarde. Cunoașterea înseamnă să creezi celule nervoase care se adaugă la baza de celule nervoase deja existentă. Cu alte cuvinte, cunoașterea înseamnă să formezi imagini noi, care se pot construi peste cele vechi.

Când vă predau, creierul acesta le declanșează – le declanșează – și voi le percepeți aici, în lobul frontal, pentru că acela e ecranul de proiecție pe care sunt rulate hologramele. În timp ce ascultați, toți nervii se adună în magistrale și vin prin această ușă de aici, în creierul mijlociu – creierul cu capacități psihice. Pe măsură ce imaginile acelea se deplasează pe aceste magistrale de nervi în creierul mijlociu, imaginile pe care vi le-am predat încep să apară în infraroșu. Rețineți că acesta e un timp mai rapid decât acest timp. Apoi, trecând prin această zonă de aici, în clipa în care acest infraroșu e activat prin toate acele imagini care se deplasează prin aceste linii telefonice către creierul mijlociu, are loc o activare care începe în pituitară, și un flux de hormoni, împreună cu pineala, care începe să fie transmis în glande. Așadar,

* Neocortexul

cu alte cuvinte, hormonii curg de la pituitară în ceea ce se numește amigdală și hipocamp – o să învățați ce sunt astea – și în hipotalamus.

Acea glandă pituitară, glanda principală, activează un hormon. În pituitară există șapte hormoni mari. Fiecare din imaginile care vin prin creier și prin magistrale în această secțiune de aici sunt transpuse într-un hormon. Ei bine – veți spune – asta cu siguranță că e ridicol. Adică, dacă avem milioane de neuroni care funcționează în creier, iar noi folosim cel puțin zece la sută dintre ei, și dacă e nevoie de zece mii de celule nervoase pentru a crea culoarea galben – trezirea! – în creier, atunci cum se face că acea rețea cu acel galben este formula unui hormon? Adică, atunci ar trebui să avem zece mii de hormoni în pituitară. Bun, n-aveți capul suficient de mare pentru asta, dar o să înțelegem despre conștiință și energie că sunt același lucru.

Acesta este efectul Observatorului din mecanica cuantică, care spune că voi sunteți Observatorul și că orice gândiți colapsează energia, pentru a deveni acel gând în masă de particule. Spuneți-i vecinului acest lucru, înainte să mergem mai departe.

Acum ascultați-mă. Nu trageți concluzii pripite. Rămâneți la ce vă învăț, pentru că dacă o luați înainte, o să fiți derutați și o să blocați totul. Ne străduim să explicăm cum sunt transferate un milion de imagini din fraza pe care v-o predau într-un hormon care pornește o cascadă de substanțe chimice prin corp, până la centrii săi. Și iată cum explicăm asta.

Cărămida cu care e construită întreaga realitate este următoarea: conștiința și energia creează realitate. Așadar,

acum vreau să înțelegeți că particule și energie înseamnă același lucru. Nu există microundă care se unduiește și care apoi e electron – e același lucru. Energia, de fapt, e o intenție.

Și atunci, ce ne spune asta? Asta ne spune că energia poartă o întâmplare, un vis dacă vreți, o imagine, o idee, un gând. O poartă. Iar când ajunge la situl său, va colapsa în particula ce constituie materialitatea visului însuși.

De ce concentrarea mea nu pare să colapseze realitate?

Oh, știți cum, asta e ca și cum într-o zi ați citi despre cineva care poate să facă obiectele să leviteze și – nu se uită nimeni, așa că vă așezați, scoateți telefonul din furcă și vă concentrați pe o broască sau pe o vază de flori sau pe un scaun. Bun, n-ați îndrăzni să spuneți nimănui că ați făcut asta, dar stați acolo și vedeți obiectul în mintea voastră cum levitează, cum face asta și asta. Și creierul vostru pulsează, iar pe voi vă apucă o durere de cap și vă ia cu transpirații, pentru că nu vreți să spuneți nimănui că n-ați reușit să faceți un obiect să leviteze. Și ce se întâmplă, în final, este că nu s-a întâmplat nimic. Nu s-a întâmplat nimic. Vaza nu s-a ridicat în aer. Voi nu v-ați ridicat în aer. Nu s-a întâmplat nimic. Cum poate să mai existe vreo consecvență cu ce am spus? O să vă spun de ce – pentru că nu v-ați colapsat trecutul și energia, iar apoi să faceți din energie acel vis; atunci levitează totul.

Noi ne spunem, bun, o să îl vindec pe omul ăsta, sau o să levitez, sau o să îmi părăsesc corpul, sau o să fac o

mare avere – și nu se întâmplă. Și atunci ziceți: „Acum am avut o atitudine mentală pozitivă. Mi-am purtat cristalele. Sunt vegetarian, nu strecor în mine niciun fel de forță vitală." Ar fi trebuit să îl întrebăm dacă sucul de morcov e sângele morcovului. Bun, dar n-o să vorbim despre asta acum. „Meditez în fiecare zi. Nu port lucruri de origine animală. Și am o atitudine mentală pozitivă – să ai o zi fericită – cu privire la toate."

Problema cu asta e că voi v-ați dus foarte departe, aici, dar voi vă aflați abia acolo. Și n-o să o faceți, pentru că nu știți cum să o faceți. Ați uitat cum. Așa că toată energia vieții voastre înainte de a fi fost convertiți – știți voi, pe când mâncați carne, pe când erați activi sexual și răi, pe când purtați piele și blană și vă plăcea asta, pe când aveați o mulțime de carduri de credit – ei bine, asta e energia care încă mai colapsează acolo, pentru că știți-voi-cine încă o mai face. Iar voi v-ați dus pur și simplu până aici, departe. „O să mă îndepărtez de asta."

Și Dumnezeul vostru spune: „Ești nebun? Nu o să mă părăsești. Nici măcar nu poți să trăiești fără mine, prietene, pun pariu pe manifestarea ta."

Și ideea e că voi sunteți aici, departe de tot, pe o ramură. „Tocmai am devenit foarte virtuos, pentru că viața mea cere să fiu virtuos." Ei bine, asta înseamnă pur și simplu că o să întorc și celălalt obraz. O să trăiesc în negare, negare, negare, negare, cu o atitudine mentală pozitivă. Da, așa stau lucrurile cu atitudinea mentală pozitivă.

Și Dumnezeul vostru spune: „Da, sigur. Tare aș mai vrea să scap de tipul ăsta." Așa că vă convertiți.

Asta sunt fanaticii. Întregul lor stil de viață e ținut în loc de Dumnezeu – totul. Corpul lor e ținut în locul lui de Dumnezeu. E acolo. Pentru că sunt atât de proști, ei nu au înțeles că natura realității e creată de conștiință și energie, așa că ei mențin realitatea. Chiar put. Și ce faci atunci când puți? Nu faci o baie; îți pui un cârlig de rufe la nas. „E problema celorlalți, nu a mea." Așa că vă convertiți și vă duceți departe, în partea asta și: „Nu, nu. Eu nu sunt nimic din toate astea. Și, știi, eu nu mănânc carne. Obișnuiam să mănânc. Îmi place mult să mărturisesc asta. Obișnuiam să mănânc carne. Acum nu mai mănânc. Sunt vegetarian. Sunt sfânt. Am un guru." Dar dorința pentru carne încă mai e acolo, dorința de a purta obiecte din piele încă mai e acolo. A cui e vina? A lui Dumnezeu. Mulțumesc lui Dumnezeu că e așa.

Și sunteți convertiți. Dar ceea ce ați făcut este că v-ați îndepărtat de problemă. Sunteți într-o situație de negare. Și vedeți voi, conștiința asta care se leagănă încoace, de la lumină și până jos, e un pendul. Deci, aici vorbim despre izbăvire și despre convertire și spovedanie. Pendulul se leagănă încoace – sunteți în frigider și mâncați cârnați. Păcat, păcat, păcat, păcat. Ah, să mă spovedesc. „Toată energia mea e pentru Dumnezeu." Mă spovedesc. Și tot timpul treceți prin planul acesta de realitate, făcând așa. Sunteți doar niște idioți. Nu faceți decât să vă legănați – pocăit ziua/ păcătos noaptea, pocăit ziua/păcătos noaptea, sfânt dimineața / al dracului seara, sfânt dimineața / al dracului seara, intenții bune / experiențe rele. Hai să vedem mâinile. Dumnezeule. Voi chiar credeți că vă străduiți, nu? Adică, voi chiar credeți. „Eu chiar fac un efort aici. Fac un efort."

Însă iată ce se întâmplă – care e treaba magică aici: că trebuie să vă opriți. Acum iese visul cel nou. Pleacă de la el, bum, a apărut. Nu trebuie să rămâneți acolo. Nu trebuie să rămâneți aici. Însă dacă o faceți, o să vă legănați așa. Ăștia sunt oamenii ăia nestatornici, știți: azi te acceptă, mâine nu. Azi sunt buni, mâine sunt răi. Știți voi – păcat, păcat, păcat; izbăvire, izbăvire, izbăvire; chimicale, chimicale. Azi sunt slab pentru că mi-e teamă că o să fiu gras.

Vedeți voi, nimeni nu poate să mențină vreodată ceva ce nu a schimbat în mod conștient. Așa că dacă vă luptați cu supleța, înseamnă că sunteți cu adevărat grași. Iar dacă sunteți grași, înseamnă că sunteți chiar slabi. Dacă mâncați prea mult, mâncați și o să vă îngrășați, pentru că natura voastră e să fiți slabi. Dacă încercați să fiți pozitivi, asta e pentru că sunteți esențialmente negativi. Dacă încercați să fiți vegetarieni, asta înseamnă că, de fapt, sunteți carnivori și faceți parte din „carnivorii anonimi". Și nu poți să fii creștin dacă n-ai fost păcătos – așa stau lucrurile.

Hai să aruncăm o privire la chestia asta. Dacă ne folosim doar personalitatea, înseamnă că am evitat adevărata schimbare în viață. Dumnezeul nostru ne menține starea de fapt, pentru că noi nu suntem decât niște idioți. Credem că putem să interferăm puțin, apoi să iertăm un pic – e un joc – și că se va întâmpla o schimbare adevărată atunci când vom fi încheiat totul la nivel analogic. Putem să stăm acolo la nesfârșit, încă patru mii de ani, și să încercăm să facem vaza aia să se ridice de pe masă, pentru că noi credem că avem așa o înclinație să levităm,

dar ea nu va levita niciodată, pentru că ceea ce ținem laolaltă e îndoiala noastră.

Cheia e în schimbarea mentalității

Acum, pe măsură ce începeți să înțelegeți mai bine că energia colapsată în particule, că particulele, oricât ar fi de mici, dacă sunt quarci – aceia care formează interiorul nucleului din structura atomică – orice particulă, orice ar putea numi savanții, este atât de individuală pentru că are o intenție conștientă. Asta este. Cu alte cuvinte, e particulă conștientă. Nu e doar conceptul ăsta anost de praf care doar există pe acolo, fără să ne afecteze viața. Totul afectează viața. Iar un electron e o creatură inteligentă. Un quark e o creatură inteligentă. Iar o structură atomică reprezintă combinațiile de inteligență prin forța de legătură dintre electroni.

Toți electronii care orbitează în jurul unei structuri atomice sunt indivizi. Atunci când combinăm o structură atomică cu o altă structură atomică, forța de legătură este intenția electronilor. Iar electronii, deși par să fie la fel, fiecare are o atitudine diferită. De asta atomii care formează pietrele, praful, copacul, apa, gazul, atmosfera, cu toții sunt formați din structuri atomice. Și ce determină diferența? Rotația electronului și a pozitronului în jurul nucleului. Atât? Deci, dacă îndepărtăm pozitronii și electronii și neutronii, toți atomii arată la fel. Și atunci, ce anume leagă elementele vieții și formează cărămizile realității? Acele forțe de legătură ale electronilor și ale pozitronilor. Asta este, pentru că fiecare electron este

o atitudine. Este un eveniment. Așa că putem să luăm structura atomică elementară și să o legăm și să creăm orice vrem să știm, orice din lume. Atât e de ușor.

Asta vreau să înțelegeți – la ce mă străduiesc să ajung pentru ca voi să creați realitate: Realitatea nu e doar modul în care gândiți; are legătură și cu mediul pe care urmează să îl experimenteze corpul vostru. Cum creați realitate – cum creați o mentalitate schimbată? Văzând mobila din casă, casa, culorile din casă, lucrurile pe care le citiți devin toate izbitor de evidente. Cum se schimbă peisajele vieții voastre? Și mai departe, ce îi face pe unii oameni să vă părăsească? Și știți cum e, intenția voastră e să fugiți după ei și să îi aduceți înapoi. Lăsați-i să plece. Ei nu aparțin noii paradigme. În momentul în care schimbați legătura dintre electroni, ei nu mai sunt legați. Și singurul lucru care o să îi lipească înapoi în viața voastră e să le spuneți: „Oh, vino înapoi. Îmi pare rău. Nu am vrut să spun asta. O să mă schimb. O să fiu ce vrei tu să fiu, numai nu mă părăsi." Ce mentalitate prostească și imatură. Lăsați-i să plece. Orice se desprinde de voi, orice e luat de la voi, orice pierdeți e menit să se ducă, pentru că nu se mai potrivește cu noul scop, care este acela de a schimba energia la nivelul forței de legătură care o face realitate.

Vă îngrijorează asta? Vă îngrijorează? N-ar trebui. Ar trebui să fie un semnal că sunteți liberi, că libertatea a fost întotdeauna a voastră, că n-ar trebui niciodată să vă agățați de trecut, pentru că în ziua în care vă răzgândiți și în ziua în care o faceți, pur și simplu e ziua în care o colapsați pe toată și reveniți, și toată energia nouă- Tot ce a fost acolo înainte se desprinde, oameni, locuri, lucruri,

vremuri și întâmplări, pentru că intenția voastră, intenția voastră la nivel de nucleu, intenția voastră la nivel de electron nu se mai leagă de ei.

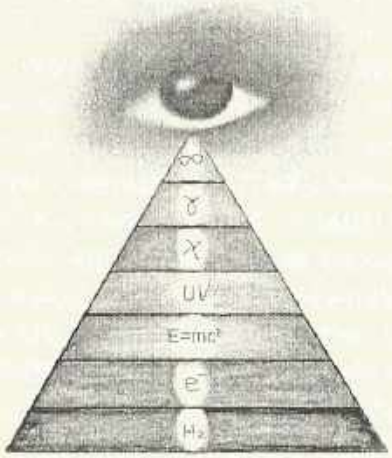

MITUL CENUȘĂRESEI ȘI AL PĂSĂRII PHOENIX

Ceea ce modifică un atom este orbita pozitronilor și a electronilor săi și cât de mulți electroni și pozitroni are. Ei bine, imaginați-vă că fiecare din acei electroni, cu pozitroni și neutroni și neutrino, e bazat pe o atitudine, să spunem, pe o singură rețea neuronală, pe culoarea galben. Ei bine, dacă acest atom are proiectul să fie o banană galbenă, asta se potrivește cu asta. Și atunci, toată energia anterioară care a fost această structură atomică, la fel ca praful de pe podea, va reapărea dintr-o dată aici, ca structură atomică ce are exact forța de legătură necesară pentru a se lega de o altă structură atomică, iar electronii intră și ies din fiecare structură, formând o legătură care creează banana.

Și acum, stați așa. Ar trebui să începeți să priviți particulele subatomice dintr-un alt punct de vedere. Ele nu sunt pur și simplu niște structuri atomice nebuloase. Ele sunt atitudini, sunt intenții – sunt atitudini – sunt gânduri coagulate într-o formă fizică.

Există două mituri care explică perfect acest lucru. Mai întâi, povestea Cenușăresei. Câți dintre voi știți povestea Cenușăresei? Cenușăreasa era o entitate pură și smerită – săracă, maltratată, dar tolerată – și avea un vis, să îl întâlnească pe Făt Frumos. Dar Făt Frumos nu avea niciodată să o accepte pe Cenușăreasa în zdrențe. Și mai mult decât atât, cum avea să ajungă acolo – să facă autostopul?

Basmele pentru copii spun povestea extraordinarului și a miraculosului, și o fac fără niciun fel de formule complicate. Și singura formulă care poate să explice vreodată cum se transformă o zdreanță într-o rochie minunată este mecanica cuantică. Există o formulă care poate da această explicație. Există o formulă pentru trăsură, dovleacul transformat în trăsură. Mecanica cuantică spune că structurile moleculare care formează un dovleac au și potențialul de a fi o trăsură. Și tot ce avem de făcut este să schimbăm intenția, să dizolvăm dovleacul și să îi schimbăm intenția. „Oh, sigur că da." Mai mult, știm că Cenușăreasa avea de nașă o zână. Ei bine, cine credeți că era nașa zână? Îmi arătați? Da, pentru că ea s-a uitat în jur și a spus, „Nu am cum să mă duc acolo. Mi-ar plăcea să merg acolo. Simt nevoia să merg acolo, dar n-am cum să merg acolo." Așa că a renunțat, dar visul l-a păstrat. A încercat să găsească o soluție, cum să facă, ba chiar a încercat și să își facă o rochie – nepotrivită. Așa că nimic nu funcționa.

Și atunci, ce a făcut? A ținut de vis și a aceptat, pur și simplu, iar atunci a apărut nașa zână. Păzea-păzea, știți-voi-cine spune: „Știu răspunsul". Și mitul spune că zdrențele pe care le purta s-au transformat dintr-o dată într-o rochie frumoasă. Dovleacul din grădină s-a transformat într-o trăsură. Și în ce s-au transformat șoarecii? În cai albi. Iar căruțașul și valetul? Ei ce erau? (Publicul: Șoareci.)

Iar nașa zână a spus: „Iată-le."

„Trebuie să plec."

„Da, dar trebuie să te întorci până la ora douăsprezece."

„De ce la ora douăsprezece? Dumnezeule!"

Acestea sunt concepte uluitoare, dar haideți să ne oprim aici pentru o clipă, pentru că Cenușăreasa e o poveste adevărată, la fel ca și cea a păsării Phoenix care a ars până la moarte în cuib, iar apoi a înviat din cenușă. E o poveste adevărată.

Așadar, aici avem aceeași energie, aceleași particule. Când a încercat să facă ea singură, ea încerca să creeze din ceea ce era deja, ca să meargă la dans, la disco sau ce era, nu? Așadar, acum vedem că ea a strâns ceea ce manifestase deja în realitatea ei, bucățele de zdrențe care erau în viața ei. Și a încercat să coase din ele o rochie. Ați înțeles? Dar atunci știm că rochia aceea nu e bună. Nu merge. Așa că se prăbușește și spune, „Nu pot să fac asta, dar vreau să merg."

Și în momentul în care a renunțat la nevoia de a crea o realitate fantastică din ceea ce deja era static în viața ei, atunci a apărut această entitate și i-a spus: „Oh, ia să vezi. Vrei să mi te predai? Uite. O să iau rochia aia și o să o transform într-un veșmânt minunat", și chiar așa a făcut, pentru că particulele rochiei în sine aveau potențialul de a fi frumoase. Orice cârpă e o podoabă de mătase.

Așadar, chiar acolo, într-o clipă, a colapsat și s-a întors și – iată rochia. „Oh, Doamne. Bun, și o trăsură?" Ar fi trebuit să închiriezi una, sau o limuzină sau ceva.

Dar nașa zână a spus: „Nicio problemă. Ia dovleacul ăsta."

„Dar e un dovleac."

„Da, dar uite", l-a atins cu bagheta ei magică, iar dovleacul a devenit trăsură – o trăsură minunată și aurită.

„Așa, și cai? N-am cai."

„Ah, privește. O să iau șoarecii ăștia albi. Cu toții au potențialul să devină ceea ce se numește un cal alb într-o reîncarnare. Așa că o să le accelerez reîncarnarea și o să îi fac cai albi."

La ora douăsprezece se schimbă visul

Mă mai urmăriți? Câți dintre voi înțelegeți? Înțelegeți? Deci, restul poveștii îl știm. S-a dus la bal. Dar când s-a făcut ora douăsprezece, a trebuit să fugă, pentru că Dumnezeul ei îi spusese, „Ascultă, la ora douăsprezece se schimbă visul", și asta pentru că o să mai învățăm ceva despre creier. Nivelul nostru de toleranță se schimbă după ora douăsprezece noaptea, pentru că se schimbă structura chimică în creierul nostru pe timpul nopții, după ora douăsprezece.

Și acum să continuăm. O să explic mai târziu. Deci, în cele din urmă, la ora douăsprezece, totul a redevenit așa cum fusese – o mână de șorecuți încercând să tragă după ei un dovleac, iar veșmântul cel minunat prăfuit din nou; totul s-a schimbat. Dar ea lăsase o impresie. Iar impresia a fost că a creat o realitate și a tânjit să aibă acea realitate. Iar realitatea a venit să o caute, pentru că, fără ea, realitatea nu ar fi existat.

Așadar, să revenim la asta – că șoarecii pot să se transforme în cai, dovlecii în trăsuri, zdrențele pot să devină satin și mătase. Ce spune povestea? Spune că biologia și ontologia care creează un organism stabil pot fi modificate de Observator, devenind orice parte a realității sale potențiale. Asta spune povestea. Acum, voi vedeți care e

formula, aici. Dar, vedeți voi, nu trebuie să ieșiți din voi ca să găsiți o nașă zână, sau Observatorul. El deja e în voi. Și pur și simplu v-a susținut realitatea, așa cum ați declarat-o mereu și cum v-ați așteptat să fie.

Când am predat manifestarea studenților mei avansați din această școală, i-am învățat să creeze ceva ce ar vrea să manifeste și care se află în domeniul lor de acceptabilitate – asta e foarte important; nu o călătorie pe lună sau în Pleiade, ci ceva simplu, o pană sau o perlă sau un bănuț de aur. I-am învățat cum să facă asta în palma deschisă. O palmă deschisă e un semnal de acceptare. Acum, în această arenă au avut loc manifestări în care praful de pe un covor a fost transformat într-o perlă, un pantof de tenis a fost transformat într-o pană albastră, iar din creioane au fost făcuți bănuți de aur. Și acum chiar trăim povestea Cenușăresei.

Iar asta vă învață ceea ce imaginea voastră – alter-egoul vostru – încă nu știe. Voi credeți că trebuie să căutați în exterior ca să găsiți împărăția cerurilor, dar împărăția cerurilor există deja în jurul vostru și se poate transforma atunci când sunteți voi transformați, iar bănuții de aur se pot face din noroi sau din pietre și ceea ce a fost sterp în viața voastră poate să devină frumos. Nu trebuie să căutați nimic. Tot ce este în viața voastră, orice lucru stabil, orice lucru solid, totul poate fi transformat, în împărăția lui Dumnezeu, în mecanica cuantică. Nu ne trebuie decât o atitudine nouă, o atitudine care percepe ce va fi, pentru a produce degradarea a ceea ce a fost, pentru a deveni ceea ce va fi. Nu trebuie să vă duceți și să faceți mulți bani. Nu trebuie să încercați să fiți tineri. Nu trebuie să încercați să fiți sănătoși. Pur și simplu deveniți sănătoși – și tot corpul vostru se va descompune.

Focul păsării Phoenix

Știți, cealaltă poveste, despre frumoasa pasăre care își face cuibul și apoi dă foc la cuib și sieși, vorbește despre a lua această realitate, a o experimenta, iar apoi a o încheia, a o arde. Și apoi, când se naște, pasărea zboară din cuib. E renăscută; e o altă pasăre. Asta înseamnă acea poveste. E vorba de transformarea obiectelor moleculare, dar numai dacă este schimbată intenția, nu prin ipocrizie, nu prin negare, nu prin fugă, ci prin intenție adevărată și justă. Noi ne dăm foc recunoscându-ne vina. Ne dăm foc recunoscându-ne minciunile. Ne dăm foc recunoscându-ne infidelitatea. Ne dăm foc recunoscându-ne hoția. Ne dăm foc recunoscându-ne istețimea cu intenția de a induce în eroare. Despre asta e vorba. Le ardem pe toate; le mărturisim pe toate. Și știm că, atunci când am făcut asta, lumea noastră va fi spulberată. Pasărea Phoenix știe că își construiește un cuib frumos, care, în curând, va fi ars, pentru că, atunci când devenim curați în intenție, întreaga noastră viață se schimbă. Da, se destramă. Dar atunci când renaștem din cenușă, trăim veșnic.

Hai, nu faceți fețele astea disperate. Nu faceți fețele astea disperate. Oare povestea Cenușăresei nu are un sfârșit fericit? Oare ea și Făt Frumos nu trăiesc fericiți pentru totdeauna? Iar șoarecii rămân cai. Nu sunt fericiți? Iar bietul dovleac, care ar fi fost sculptat la iarnă? Oare nu e fericit că acum e o trăsură frumoasă și aurită, parcată într-un garaj? Și zdrențele alea pe care le purta? Oare nu sunt fericite că nu au ars? Acum sunt mătase și satin, iar praful nu se prinde de ele. Ăsta e un sfârșit fericit. Iar pasărea Phoenix care își creează cuibul, cu alte cuvinte, ea ia fiecare rămurică din personalitatea ei, din viața ei

conștientă și țese un cuib, căruia îi va da foc. Simbolic, asta înseamnă că urmează să îl demaște. Iar când o face, acesta va fi transmutat. Și ce se întâmplă cu pasărea? Pasărea zboară și devine nemuritoare. Nu mai moare niciodată.

Cât de formidabil e acest lucru? Ei bine, dacă vreți să puneți la îndoială știința, n-aveți decât. Dar nu sunteți echipați să faceți asta. Mecanica cuantică spune asta – Și ascultați cu mare atenție, pentru că asta e o parte din știință pe care vreau să o studiați. Și există cărți. Nu trebuie să faceți calculele; trebuie doar să înțelegeți teoria, care spune așa: că orice particulă, orice electron există simultan în toate dimensiunile, ca fiind orice altceva, decât ceea ce este văzut ca fiind în prezent.

Fiecare particulă subatomică – în acest caz, să vorbim despre electroni – dacă o percepem ca electron, noi ca Observator ne așteptăm ca energia să fie acel electron. Punct. Acel electron există simultan și în afara observării noastre, ca toate celelalte potențiale de particule în toate celelalte momente, inclusiv în acesta. Punct. Eu sunt Observatorul. Eu observ energia conform atitudinii mele și toată energia corespunde atitudinii mele. Ca urmare, dintr-un continuum de potențial, am selectat o realitate limitată. Punct. Această particulă limitată e și o particulă de nemurire. Această atitudine, la nivel potențial, este și o atitudine de nemurire. Punct.

Ești ceea ce gândești. Conștiința și energia creează realitatea. Chiar așa. Gândiți-vă la viața voastră mizerabilă, de câte ori vă pare rău pentru voi, unde trebuie să aveți oameni, locuri, lucruri și timpuri și întâmplări care să vă amintească să faceți asta, dar voi le susțineți doar ca să poată să vă pară rău. De câte ori ați fost victimă? Trebuie să aveți un tiran,

ca să vă simțiți victimizați. Așadar, cine creează jocul ăsta? Voi. Visați la o rochie de mătase și de satin? Ei bine, cui îi tot pare rău că poartă zdrențe? Zdrențe o să fie. Ați prins imaginea? Câți dintre voi înțelegeți? Credeți că sunteți bolnavi? Bolnavi o să fiți. Credeți că îmbătrâniți? Bătrâni o să fiți. Sunteți miopi? Sunteți miopi la minte. Aveți hiperopie? Aruncați totul în afară și amânați. Sunteți tot ce credeți că sunteți – și așa le susține Dumnezeu. Acum înțelegeți de ce Yeshua ben Joseph le-a spus discipolilor lui „Voi vă uitați afară și căutați împărăția cerurilor. Voi credeți că trebuie să muriți ca să ajungeți în rai." Și există oameni care spun: „Iată, vine împărăția cerurilor", și alții care spun: „Acolo e, iar Dumnezeu locuiește pe Muntele Măslinilor." Oamenii o să spună tot soiul de lucruri. Dar el le-a spus „O să vă spun ceva: trebuie să renașteți", adică trebuie să vă faceți cuibul și să îi dați foc și să zburați. Trebuie să îi dați voie Dumnezeului vostru să vă dea veșmintele potrivite ca să mergeți la bal. Trebuie să vă nașteți din nou. Asta nu înseamnă că trebuie să muriți și să reveniți în pântecele mamei voastre, deși și asta e o opțiune, mai lentă.

Nu, el a spus așa. El a spus: „Ascultați. Împărăția cerurilor e mai mică decât o boabă de muștar." Știți voi cât e de mică o boabă de muștar? E una din cele mai mici semințe care există. Imaginați-vi-i pe nebunii ăia beți vi cum îi spun: „O boabă de muștar?" Da, iar tu ești Uriașul. Uite. Trebuie să o pui aici. Ce paradox. Dar avea dreptate, pentru că ceea ce spunea el este că împărăția veșniciei este cât o boabă de muștar de mică. Și spunea că toate cele mici fac ceea ce e mare. Și împărăția cerurilor nu va apărea până ce nu vom vedea împărăția cerurilor în ceea ce e mic, până ce nu vom avea atitudinea pentru a o vedea.

TRANSPUNEREA INTENȚIEI ÎN MOLECULE DE HORMONI

Așadar, acum să revenim la hormoni. Ce legătură au ciorchinii ăștia cu aspect ciudat și butonul ăsta albastru de aici, negul ăsta și toate astea* cu transpunerea declanșării neuronilor în forme holografice care trec prin magistrala trunchiului către ușa spre creierul mijlociu, ce legătură au cu modul în care funcționează aceste glande sacre, lipsite de canale? Ei bine, iată cum funcționează. Dacă înțelegem acum că fiecare micuță moleculă e un program comprimat, un set de circuite programate dinainte – că nu e doar un obiect neînsuflețit, ci e însuflețită cu intenție – dacă începem să înțelegem asta acum, atunci vedem cum creierul, a cărui treabă este să creeze gând în patru dimensiuni, poate să transfere gândul acela la creierul mijlociu, unde este prelucrat și transformat în substanțe chimice.

Ei bine, hormonul își trage numele de la armonie – existența noastră armonioasă. Asta înseamnă că trupul e în acord cu gânditorul, că orice gândește gânditorul, trupul devine. Și unde facem legătura aceea între gândirea eterică și substanțele chimice materiale, cum ar fi hormonii, proteinele, moleculele formate din catene de aminoacizi? Unde și cum facem această transpunere? Înțelegem că

* Ciorchinii cu aspect ciudat, butonul albastru și negul menționate aici sunt descrierile pe care le face Ramtha pe baza unui desen de pe tablă care reprezintă o moleculă de hormon.

trupul însuși e un laborator uriaș. Iar creierul e locul în care alchimistul lucrează pentru a vă transpune gândurile în material biologic, care, apoi, poate fi trimis la fiecare celulă din corp, pentru a activa celulele, deschizând celula, desfășurând ADN-ul în locul în care există gândul acela, făcând un fax după copia aceea și apoi faxul e transmis printr-o micuță mașinărie din interiorul celulei, care creează lanțuri de aminoacizi.

Și ce sunt aminoacizii? Sunt catene mici, mici care formează proteinele. Sunt niște particule, dar pentru a fi particule, ele trebuie să fie o combinație a unei intenții conștiente. Aminoacizii poartă variantele intenției umane. Așadar, mica celulă creează un colier, un șirag de mărgele din astea. După aceea, celula începe să se remodeleze după această atitudine.

Ei bine, din ce sunt făcuți hormonii? Din proteine sau din aminoacizi. Pentru a face proteine, e nevoie de aminoacizi. Și aici începem să găsim o soluție. Hormonii sunt făcuți din mărgelute mici de aminoacizi. Și modul în care amplasăm aceste mărgelute este exact modul în care este creat visul în capul nostru. Așadar, există câte un aminoacid pentru fiecare atitudine, iar modul în care amplasăm aminoacizii reprezintă și reflectă exact gândul care are loc aici. Câți dintre voi înțelegeți? Și atunci, gândul transmis la această reacție chimică ajunge la fiecare celulă? (Publicul: Da.)

Așadar, conexiunea minte/corp este o conexiune unilaterală. Conexiunea minte/corp/creier este o conexiune unilaterală. Și acum începem să înțelegem că tot ce vă predau și tot ce învățați, ascultați și vă concentrați, iar când puteți să repetați, înseamnă că formați din nou acele

imagini în creierul vostru. Vedeți voi, am vorbit despre nemurire și despre starea de bine și despre maeștri. Știți că aceste gânduri le gândiți aici? Și dacă gândiți aceste gânduri aici, știați că ele au fost transpuse în lanțuri de aminoacizi, peptide, iar acum curg prin sângele vostru? Ce spune asta celulei? Celulelor li se predă tot ce ascultați voi. Și acum înțelegem de ce o minte deschisă este atât de importantă pentru a dobândi cunoaștere prin evoluție și a ne schimba realitatea. Acum înțelegem de ce o minte închisă închide și înfometează corpul și îl hrănește numai cu buruiana amară a victimizării, suferinței, tiraniei și gândirii limitate.

Consecințele intenției

Iar acum, fie că vă place sau nu, boala nu se întâmplă așa, pur și simplu; ea e promovată. Accidentele nu se întâmplă doar așa, pur și simplu. Nu există accident. Există doar intenționare a realității. Și asta ne pune într-o poziție foarte incomodă. Asta înseamnă că, dintr-o dată, nimeni nu ne-a maltratat cu adevărat, în viață. Și nu există accidente, dar undeva putem să legăm cauza de propriul nostru abuz divin, de puterea noastră de a imagina.

Sunteți o persoană nefericită? O să vă spun de ce sunteți nefericiți, pentru că ați mințit oamenii și i-ați maltratat. Și făcând asta, v-ați făcut-o și vouă. Ați suferit vinovăție și rușine. Trăiți în situații asupra cărora simțiți că ați pierdut controlul și v-ați pierdut abilitatea de a visa. În esență, rădăcina nefericirii este moartea însăși, lipsa de contact cu Dumnezeu.

De aceea există religie, vedeți voi – ca să aducă oamenii înapoi la locul acela minunat. Și religia își slujește scopul în

acest fel – dar numai în acest fel. Pentru că îl abuzează prin legile ei, prin crezuri, dogme, superstiții și minciuni. Toată lumea are nevoie de o viață spirituală, pentru că aceea e singura realitate adevărată, singura realitate care există. Nu fiți proști să credeți că la început au fost toate astea, nu. Au fost în mintea lui Dumnezeu. Au fost un concept spiritual. Dar dacă ați trăi în planul al șaptelea, ar fi la fel de real precum e acum pentru voi. Și pentru că nu mai trăiți acolo, acum el se numește tărâmul spiritual.

Nu ați dobândit prosperitatea pentru că nu meritați prosperitatea, pentru că încă vă mai agățați de vechea paradigmă care există și nu v-ați întors niciodată să o înfruntați. Nu ați colapsat-o niciodată. Nu v-ați debarasat niciodată de ea. Nu v-ați debarasat niciodată de rușinea voastră; nu v-ați debarasat niciodată de vinovăția voastră. Și niciodată n-ați fost curățiți de fugă. Niciodată n-ați fost sinceri – și v-ați ascuns sentimentele pentru că prețul e prea greu. Poate cuibul o să ardă, iar voi nu știți dacă puteți să supraviețuiți.

Ei bine, care e baza acestor lucruri? Atunci îi cereți corpului vostru, care e total dependent de minte, să supraviețuiască. El nu poate să supraviețuiască, dacă atitudinea voastră nu supraviețuiește. Dacă depindeți de fața voastră ca să vă ducă prin viață, atunci aflați că îmbătrâniți. De îndată ce se va vedea că sunteți la fel ca orice altă femeie sau ca orice alt bărbat, veți fi lăsați în urmă.

Nu există angajament în sexualitate, nu mai mult decât există în victimizare, în suferință și în durere. Cei mai mulți oameni fug de astfel de lucruri, pentru că ei înțeleg că oamenii nu vor niciodată să fie mântuiți de suferința lor, indiferent ce fel de doctorii se inventează, pentru că chestia

asta e legată de supraviețuire: O să aibă cineva grijă de voi, o să fiți iubiți, o să fiți îngrijiți. Există o legătură cu sentimentul de milă de sine, care îi ține în realitatea voastră pe alții, cărora le e milă de voi. Așa că fac totul pentru voi, pentru că ei nu vor ca voi să fiți deprimați, iar voi faceți același lucru cu ei.

Ce rată de supraviețuire o să aveți cu un corp pentru care ați trăit toată viața? L-ați îmbolnăvit, ca să vi se poată da atenție. Ați luat o supradoză, pentru ca cineva să dea atenție vieții voastre. Ați avut idile, ați făcut adulter, pentru că n-ați avut niciodată îndemânarea să îi spuneți persoanei cu care erați că nu știți ce este iubirea și cu siguranță că nu știți nici cine sunteți. Iar dacă voi nu știți cine sunteți, atunci cum vă așteptați să vă cunoască cealaltă persoană? Cum e posibil să fiți credincioși cenușiilor? Asta înseamnă să ceri foarte mult de la o persoană – și e aproape ridicol, pentru că o întoarcem pe partea cealaltă și vedem că persoana asta a fost credincioasă unui lucru care nu știa ce este. Așa că poate asta a ajutat-o. Asta n-avea cum să fie iubire; poate că e dependență.

Nu e vorba despre ce mănânc, ci despre ce gândesc

Sunt așa de multe motive pentru care sunteți limitați și nu ați crescut deloc. Așa că voi mergeți și credeți că o dietă sănătoasă, că religia înseamnă să mănânci semințe pentru păsări și să fii vegetarian. Ei bine, vreau să vă arăt cât sunteți de ignoranți. Orice persoană care nu mănâncă carne este ipocrită, pentru că până și o sfeclă are sânge,

un morcov are sânge, o roșie are și ea sânge. Are mațe. Făina pe care o mâncați, din care se face pâine, a distrus următoarea generație. Sunteți canibali și vă hrăniți cu tinerețea plantei. De fiecare dată când recoltați grânele, comiteți un avort.

Există ceva ce nu este Dumnezeu? Ceva ce nu este intenție? Mă înțelegeți? Ce anume nu este intenție? Oamenii închiși la minte și ignoranți cred că divinul înseamnă doar câțiva sfinți aleși – și cred că lumea asta aparține diavolului. Așa că, pentru a își promova lăcomia, trebuie să promoveze ignoranța. „Vă dau Pământul și toate animalele și toate păsările și toate viețuitoarele mării, ca să faceți ce vreți cu ele, pentru că Pământul ăsta e condus de Satan." Ei bine, actul de a mânca o bucată de pâine înseamnă distrugere? Da, înseamnă. Așadar, cât suntem de ignoranți atunci când spunem că morcovul nu are conștiință, pentru că sângele lui e portocaliu. Singurul mod în care ați putea să trăiți cu adevărat în virtute ar fi să nu mâncați niciodată nimic, să nu beți nimic, să nu vă îmbrăcați cu nimic și să nu vă dezvoltați niciodată. Puteți să faceți asta? Atunci veți fi trăit doctrina.

Așa că acum vă întreb: Oare morcovul nu are conștiință? E viu. Nu are? Oare animalul are conștiință? Păi, doar pentru că nu aveți morcovi ca animale de casă, să alerge în jurul vostru așteptând să fie udați și hrăniți în fiecare zi și să se ghemuiască în poala voastră când vă uitați la televizor, asta nu înseamnă că morcovul nu are abilitatea de a cunoaște. Însă voi nu vedeți lucrurile așa, nu? Și iată că aici începem să vedem ce este cu adevărat ignoranța – iar voi sunteți ignoranți. Dar nu e ceva de care să vă fie rușine. Doar că acum poți să spui, aha, înțeleg. Pentru mine, Dumnezeu este tot ceea ce este și ceea ce nu

este. Pentru mine, Dumnezeu e potențialul a tot ce a trăit înaintea mea, inclusiv amibele, virușii și bacteriile, pentru că ele creează minte. Asta aparține lui Dumnezeu. Și tot ceea ce va trăi după mine este mintea lui Dumnezeu.

Așadar, totul își are anotimpul său, totul își are scopul său în viață – chiar îl are; chiar îl are – iar eu pășesc într-o împărăție și am mai fost aici, de multe ori înainte, pentru că nu pot să trec peste asta și trebuie – fiecare încarnare trebuie să facă asta – să îmi abordez aroganța încăpățânată. Și o să mă întorc aici și o să sufăr mereu și o să trăiesc în frică și o să trăiesc doar pentru subzistență, până când o să mă prind că nu e vorba de ce mănânc, ci de ce gândesc. Nu e vorba de cum arăt, ci de cum sunt. Dumnezeu nu e o religie; Dumnezeu e viață, viață frumoasă, iar eu sunt darul care se mișcă prin acest vis. Vă dați seama că fiecare e un Dumnezeu.

Și viața mea? Eu am creat-o. Am ajuns la un punct la care am lăsat asta să se oprească, dar ea a continuat – și am încercat să evoluez dincolo de ea, dar n-am putut. N-am putut să îmi schimb viața. Știți de ce n-am putut să îmi schimb viața? Pentru că n-am știut că trebuia să o fac, pur și simplu – să mă întorc, să o înfrunt, să mă uit la ea, să îi stăpânesc înțelepciunea – iar în momentul în care face asta, s-a terminat.

Eu sunt o creatură a timpului. Am trăit milioane de vieți. Asta vă spune Dumnezeul vostru. M-am reîncarnat sub forma tuturor oamenilor. Mă lupt și mă chinui cu propria mea ignoranță auto-impusă. Karma mea nu e să mă întorc aici și să îi ajut pe oameni. Ci să mă întorc aici și să mă ajut pe mine însumi. E adevărat, pentru că eu sunt important. Și până ce nu fac asta, până ce nu mă iubesc pe mine

însumi – nu pot să mă iubesc pe mine însumi – sunt blocat aici, sau aici, și asta ține totul în loc. Și plec de aici; devin religios, iar apoi devin păcătos și niciuna nu funcționează, pentru că tot aici e.

Ce trebuie să învăț? Trebuie să știu care îmi e planul inițial. Planul inițial era să fac cunoscut necunoscutul. De ce am un corp? Ca să pot să exist în timpul pe care l-am creat. Un corp este un veșmânt care vibrează la aceeași viteză ca și mediul în care vreau să mă implic. Ce sunt emoțiile? Sunt reacții chimice ale gândirii mele; apoi, sentimentele sunt o pregătire pentru experiență. Cine creează experiența? Observatorul meu o face să se întâmple, iar eu sunt pregătit să o experimentez. De ce sunt blocat în rușine? De ce sunt blocat în frică? Pentru că nu am încheiat niciodată experiența întru înțelepciune, n-am visat-o niciodată, apoi să o creez, să mă dau la o parte, să o experimentez, ci m-am blocat în experiență și am deviat, în loc să spun: „Ok, am făcut-o pe asta. Ce mai urmează?" Nu fac asta. Bombănesc și mă plâng. Am toți oamenii ăștia nenorociți în viața mea, care gândesc lucruri nenorocite și așteaptă de la mine lucruri nenorocite – pentru că așa am aranjat eu lucrurile.

Și când îmi dau seama că singurul motiv pentru care m-am reîncarnat iar și iar și iar, pentru că nu mi-am îndeplinit o misiune, iar misiunea mea era să nu rămân blocat în frică și să nu rămân blocat în rușine și să nu rămân blocat în ignoranță, ci să mă întorc, să o experimentez și să mă duc „acolo" fără să fiu prins în capcană de corpul meu emoțional, care creează dependență. Eu l-am făcut să creeze dependență, pentru că a trebuit să îl fac să funcționeze la nivelul acesta lent de timp. Trebuie să îmi fac nivelul al șaptelea, nivelul meu de gând fantastic,

să cadă până la nivelul de substanțe chimice de bază, ca să transmită corpului meu mesajul. Gândesc mai repede decât reacționează corpul meu. Dar sunt prins aici, într-un veșmânt lent, pentru că nu mi-am îndeplinit misiunea. N-am experimentat frica și să o neutralizez. Și nu mi-a fost frică – nu mi-a fost frică – suficient de mult de rușinea mea, ca să o înfrunt. Iar ceea ce ne eliberează e adevărul. Mereu o să fiți agățați în trecut, fie că e vorba de viața asta sau de milioane alte vieți care vor urma. O să vă întoarceți iar și iar, pentru aceeași treabă neterminată.

Ei bine, Cenușăreasa a încercat tot ce a putut ca să facă o poșetă de mătase dintr-o ureche de porc, să facă o rochie de satin din niște zdrențe murdare și pline de cenușă. A încercat din greu, dar lucra cu trecutul. Încerca să machieze trecutul, iar asta nu era destul. Și apoi a trebuit să renunțe. Dar n-a putut să renunțe la vis. Pur și simplu a trebuit să se oprească și să susțină visul – și atunci a apărut Dumnezeu și a spus: „Ia uite aici. Pot să schimb toate astea. Doar renunță să te mai agăți de trecut, dar menține visul. Și eu o să îți arăt cum se face. Pot să iau orice viață nenorocită și să o transmutez într-o clipă, să fie viața cea adevărată. Dar să fii acasă până la ora douăsprezece." Și motivul este că, la nivel biochimic, corpul încă nu a integrat cunoașterea. Dar noi am creat visul; am trăit visul. Acum, visul e realitate și nu poate să existe fără noi, și o să vină după noi. Doar să fii acasă până la ora douăsprezece, deoarece corpul încă mai are de făcut niște schimbări. Iar ziua în care va fi schimbat este ziua în care realitatea noastră va veni după noi.

EFECTUAREA UNEI SCHIMBĂRI DE DURATĂ

Așadar, iată lecția Cenușăresei, că toate miracolele se întâmplă atunci când îți menții visul, dar renunți să mai încerci să îți dai seama din ce o să fie făcuți oamenii, locurile, lucrurile, timpurile și întâmplările, pentru că oamenii, locurile, timpurile și întâmplările sunt bazate pe memoria personalității. Acestea sunt particule coagulate de realitate care susțin realitatea în fața voastră. Rețineți că voi sunteți Observatorul; așadar, atunci când vorbesc despre oameni, locuri, lucruri, timpuri și întâmplări, vorbesc despre această realitate colapsată care este colapsată și în corp. Miracolul se întâmplă atunci când Dumnezeu o face imediat. Asta vă arată. Într-o clipă, cancerul dispare. Părul începe să crească. Acuitatea vizuală îi revine. Începe să meargă puțin. E fericit – o pletoră de minunății. Dar, la fel ca și Cenușăreasa – vă amintiți ce a spus Dumnezeu? – să fiți acasă până la ora douăsprezece, pentru că la ora douăsprezece, totul va reveni la starea inițială, pentru că a intervenit Dumnezeu. La ora douăsprezece ați preluat din nou controlul. Și chiar se întâmplă după ora douăsprezece, deoarece creierul creează o substanță de sinteză din melatonină, numită pinolină, care este un halucinogen care pur și simplu re-modelează corpul conform atitudinii. Parte din vise nu sunt profetice; ele sunt transmisii de

imagini de la subconștient către corp, iar imaginile către corp sunt transpuse în substanțe chimice și circuite electrice, astfel încât toate părțile corpului să fie reparate în timpul somnului. Creierul care doarme transmite mesaje corpului, să se vindece. Ați înțeles? Repară; starea de fapt. După ora douăsprezece – atunci începe să se întâmple asta.

Așa că, dacă mergeți la culcare la ora zece, aveți șansa să mergeți la un bal. Dar la ora douăsprezece, visul se va schimba și o să fie despre cum fugiți foarte încet de ceva foarte întunecat, sau cum cădeți de pe o stâncă, sau cum dați peste un morcov – o bizarerie de genul ăsta. Și toate astea sunt simboluri. Sunt holograme care sunt transmise corpului, pentru a arăta diferitelor părți ale corpului să se vindece. Voi alergați cu încetinitorul în vis, ca să vă vindecați tendoanele de la genunchi și de la picioare. Mișcarea lentă; imaginea face ca părțile acelea ale anatomiei voastre să funcționeze și așa are loc vindecarea. La asta vor reacționa celulele.

Așadar, Dumnezeu face un miracol; se întâmplă o dată: Apare o pană din noroi; îți cade în poală o oportunitate, din senin. Dar cât timp trebuie pentru asta? Aici intervine răbdarea și ceea ce nu înțeleg ignoranții. Ei spun – oh, dar s-a întâmplat, pentru o clipă. Ei bine, clipa e un dar al Dumnezeului vostru. Vă arată ceva. Și de îndată ce începeți să o analizați, reveniți la aceeași veche atitudine, pentru că – ce folosiți voi, pentru analiză? Cablajul pe care îl aveți aici, sus.

Și atunci, e de mirare când cancerul apare din nou peste tot? E de mirare că părul care începuse să crească acum cade? E de mirare că în ziua următoare nu mai

vedeți așa de clar ca în ziua în care ați avut miraculoasa experiență? Pentru că ea vă arată ceva. Când se produce reconstituirea? Reconstituirea se produce atunci când menținem visul și când insistăm că el e singura realitate, pentru că atunci, în fiecare zi – în fiecare zi – realitatea aceea se cristalizează și va veni să ne vâneze. Iar apoi, într-o zi, zdrențele o să fie transformate permanent. Corpul nostru va fi vindecat. Va fi vindecat într-o clipă, iar semnele vor fi acolo. Și apoi va cădea. Și e treaba noastră să îl schimbăm. Să îl schimbăm înseamnă că nu putem să îi facem psihoanaliză. Să îl schimbăm înseamnă că trebuie să menținem sentimentul acela de a fi nemuritor, de a fi vindecat, de a fi tânăr, de a fi bogat, de a fi inspirat, de a fi genial, de a fi maestru, oricât de rău v-ați simți, deoarece corpul o să treacă prin asta. Asta e programarea care a fost pe el dintotdeauna, iar voi trebuie să o susțineți. Ăsta e testul. Ăsta e testul – testul, anatomia schimbării.

Toată această filosofie este adevărul, din punctul în care mă aflu și având în vedere de la cine știu. Dar pentru voi – cum luăm filosofia asta și o transformăm în schimbări biologice semnificative și determinate? Tocmai v-am învățat. Aceia care nu înțeleg cum poate un miracol să aibă continuitate – care nu înțeleg cum a început, de ce a plecat sau de ce a continuat – nu înțeleg pentru că ei nu înțeleg mecanismele a cine și ce sunteți. Nu sunteți zeități fizice. Sunteți ființe divine care purtați un corp pe care îl modelați. Iar când vă răzgândiți, se schimbă și modelarea.

Și atunci, care e ontologia acestei filosofii și cum o transpunem în schimbare? Este lucrul cel mai greu pe care îl au de făcut studenții din această școală, pe lângă acela de a spune adevărul. Și nu se pot schimba, până

ce nu se ocupă de atașamentele lor emoționale. Deci, să încerci să schimbi fără să colapsezi energia fostei realități va fi o strădanie frustrantă și epuizantă. N-o să ajungeți nicăieri. O să aveți mici realizări, pe ici pe colo, dar e un semn că realitatea-Dumnezeu de bază încă e la locul ei, pentru că nu ați schimbat-o. Nu v-ați ocupat de ea, nu v-ați uitat la ea și nu v-ați eliberat de ea. Sunteți liberi de ea atunci când ea e colapsată.

Deci, ăsta e un antrenament solid, aici, nu e pur și simplu un ritual sau o dogmă fără sens. De fapt, este proiectat în mod extraordinar, pentru a merge la punctul acela de minte analogică, la punctul acela de colapsare, iar apoi, când se separă, să pună un nou vis și să lase visul să se transforme în energie. Nouăzeci și nouă la sută din studenții care vin la un eveniment de început, după ce aud acest mesaj și învață să facă respirația și învață să o incorporeze, au experiența miracolelor pe care le aduce ea, imediat. După ce merg la școală, lucrurile încep să o ia la vale. Iar ei încearcă să prindă iar ceea ce a fost, dar peste ceea ce a fost au suprapus opinii. Acum trebuie să decojească din nou ceapa și să găsească simplitatea inițială a cuvintelor: Pur și simplu fă-o. Și când ajung la locul acela, ăla e momentul când realitatea îi ajunge din urmă și când sunt schimbați.

Indicii ascunse în știință și arheologie

Există indicii în această privință peste tot în lume și în toate științele. Există indicii în arheologie. Cine poate să explice pietrele de la Baalbek, Tiwanaku, Marile

Piramide? Cine le poate explica? Există semne că pe acest Pământ a păşit măreția. Iar știința mecanicii cuantice – ei bine, dacă n-ar fi fost mecanica cuantică – o știință extraterestră, a propos – n-ați fi avut superconductori și tranzistori; nu i-ați avea. Iar câmpul unificat deja a fost scos la pensie cu mult timp în urmă; mecanismul anti-gravitație deja se folosește de treizeci de ani; mașina timpului există deja. E deja aici; doar că nu știți despre ea, pentru că ați fost prea ocupați să vă jeliți pe voi înșivă și să încercați să supraviețuiți.

„Toate astea par fantastice. Cum se face că n-am auzit despre asta?" Ei bine, unde să auziți despre astea? Și cine sunteți voi, să vă gândiți măcar vreodată la natura timpului însuși? De ce să fiți așa de șocați? Voi nu vă gândiți la lucruri în felul ăsta. Voi vă gândiți la următoarea voastră doză de drog, la următorul vostru pahar de băutură, la următorul club, la următoarea petrecere, următoarea înfruntare, serviciul, ce o să mâncați, ce n-o să mâncați, cât de mult o să faceți mișcare, cât de mult n-o să faceți mișcare, cu ce o să vă îmbrăcați, cum o să vă faceți părul și cum o să apăreți în fața altora. Unde, în cadrul acestui program, există contemplarea timpului? Spuneți-mi. De ce să fiți uluiți? Altcineva s-a concentrat pe asta și a descoperit răspunsul. Pe ce ne concentrăm, aia creăm. O să avem o strălucire de revelație, poate chiar cu șapte ani înainte să se manifeste. Cine merită manifestarea? Aceia care n-au pierdut niciodată revelația. Aceia o merită.

Și în religie, asta se numește credință, convingere fără dovezi aparente, doar convingere că este. Și iată că aici aflăm cine merită cu adevărat să știe ce știe Dumnezeu și să trăiască o viață care nu are sfârșit, să nu se mai

reîncarneze niciodată și să fie atât de plin de marile mistere, să își fi stăpânit trecutul, ca să nu mai fie stăpânit de el, să îl stăpânească pentru a fi liber. Nu avem urme în ziua de ieri. Și atunci primim toată ziua de mâine, toată ziua de mâine pe care o merităm.

Și oriunde s-ar deplasa conștiința și energia noastră, în idealisme și în concepte și în contemplare, putem să o colapsăm efectiv și să re-creăm. Iar când nu o facem, știm că ne ținem de ceva care blochează manifestarea și că e ceva ce nu am rezolvat niciodată. Asta trebuie noi să aflăm și să căutăm acel lucru și să îl rezolvăm, pentru că niciun fel de problemă măruntă pe care o aveți nu merită să pierdeți veșnicia pentru ea. Întoarceți-vă către vecinul vostru și spuneți-le ce ați învățat până acum.

Analogia cu omida care se transformă în fluture

Omida este un vierme mic și gras, cu o mulțime de picioare, care își petrece toate zilele mâncând frunze verzi. Apoi, într-o zi, se plictisește, pentru că e atât de mare, încât nu mai are loc pentru frunze verzi. Și-a folosit sinele de omidă în măsura în care a putut și acum se oprește din mâncat. Face un pătuț de mătase și se duce la culcare. Nu visează ce o să mai mănânce. Nu visează că e o omidă mică și grasă. A fost deja o omidă mică și grasă; de ce să mai vrea să fie asta? În schimb, visează – după ce a stăpânit experiența; nu lipsește nimic în viața ei anterioară – visează să fie fluture, să se ridice. În loc de picioarele ei mici și butucănoase, are ciorapi lungi de

mătase, aurii sau negri și bea din cupa elixirului de aur al Zeilor. Ei bine, ăsta e genul de vis pe care îl visează viermele ăsta. Oare sunteți voi mai măreți decât viermele? Dacă sunteți conștienți de voi înșivă, ar trebui să știți mai bine. Și când se trezește, atât de constant a fost visul, încât, după miezul nopții, pentru omidă, el începe să se destrame. Literalmente, omida din crisalidă are câteva secunde, în care fostul ei corp se dizolvă și se transformă într-un gel vâscos. Așa e. Chiar așa se întâmplă. Se numește metamorfoză.

Ei bine, acesta e un punct esențial. De ce a colapsat ca gel? Pentru că omida nu mai gândea ca omidă, așa că nu mai exista nimic care să poată să susțină forma aceea. În schimb, ea visa că are aripi. Visa că se ridică și plutește pe o briză lenșă de vară, că se parchează sub frunzele verzi de sevă și că bea din cupele de crețișoară și de stânjenei și de iasomie. Nu e minunat asta? Așa că nu mai există nimic care să îi țină laolaltă vechiul sine, iar acesta se dizolvă și, când se coagulează din nou, se modelează sub forma insectei care visează. Iar când se trezește, ea va fi ceea ce a visat că este. Acesta e marele învățător din natură. Până și o omidă mică și grasă poate să devină fluture. Până și oamenii, mărunți și obraznici, pot să devină Dumnezei.

Simetria perfectă a lui Dumnezeu: Precum înăuntru, așa și în afară

Ei bine, Dumnezeu are o simetrie perfectă, simplă, prin faptul că până și cel mai umil dintre sinele sale se

poate recunoaște pe sine. Matematica e uluitoare. E doar un limbaj prin care să încercăm să înțelegem cum se formează realitatea. Nu trebuie să încercați să înțelegeți limbajul; ceea ce trebuie să faceți este să fiți limbajul.

Ei bine, în simetria lui Dumnezeu există această metaforă, axiomă veche, cum ar fi, care spune că precum înăuntru, așa și în afară; precum sus, așa și jos. Hai să auzim. Și oare n-ar fi absolut logic faptul că, dacă noi suntem creatorii realității noastre, atunci realitatea, s-ar părea, după cum este demonstrat că structura atomică este formată din atmosferele acestor împărății, atunci s-ar părea că, în miezul a tot ce e realitate – realitatea e o suprapunere de straturi, dacă vreți – o suprapunere de straturi, iar în centrul ei se află o intenție care a creat stratul. Și asta am venit noi să aflăm astăzi. Conștiința și energia reprezintă intenția care cauzează straturile, care cauzează piramida, care cauzează frecvențele. Dar, ca să facem lucrurile mai simple, mie îmi place axioma care spune că precum e înăuntru, la fel e și în afară. Ceea ce gândim devine ceea ce e în afară.

Nu e vorba de faptul că orice este în afară va deveni înăuntrul. Asta e o greșeală și înseamnă ignoranță. De asta, a spune că Dumnezeu e undeva afară, undeva în împărăția cerurilor, că există orașul ăsta de aur și că există prăpastia asta uriașă între tine și Dumnezeu, iar Dumnezeu poate să te vadă pe tine, dar tu nu poți să-l vezi pe Dumnezeu, asta e o programare incorectă și greșită. E ignoranță. Toată doctrina asta vine de atunci când Dumnezeii – Jehova, surorile și frații lui – au fost aici, iar voi ați fost creați doar ca o rasă de sclavi care să îi slujească pe ei. Și când ei au plecat și au promis că o să se întoarcă, voi ați slujit o ființă

umană exaltată. N-ați slujit forța care v-a dat viață, vouă și lor. Așa că hai să terminăm cu asta. Dumnezeu nu e afară; Dumnezeu e aici.

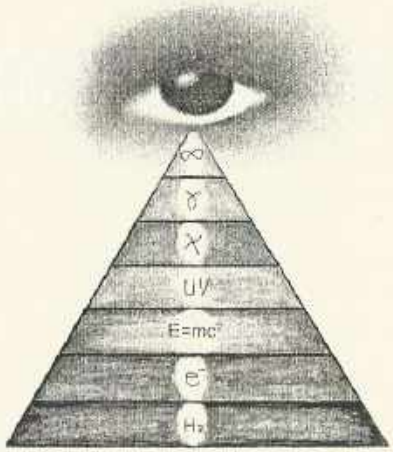

EXPLICAȚIA ȘTIINȚIFICĂ A LUI RAMTHA DESPRE CHANNELING ȘI LUCRAREA LUI

Haideți să bem.

Preaiubitul meu Dumnezeu,
Îmi accept manifestările
imediat
și că pot să experimentez
frumusețea
și nemurirea
a ceea ce ești.
Așa să fie.
Pentru viață.

Transmit prin channeling prin această femeie încă din 1977. Iar ea crease deja viața asta, ca să facă acest parteneriat să aibă loc. Este și destinul ei – un destin dedicat iluminării. Când își va părăsi corpul, există un anumit ritual sacru – am învățat-o acel ritual, care îi va permite să plece. Am învățat-o cum să facă asta, în 1977. Pleacă; își scoate Spiritul și sufletul din corp. În momentul în care pleacă, ea e afară din corp și coboară pe tunel. Ajunge la un zid de lumină. Durează uneori mai puțin de un minut, iar apoi se întoarce. Însă într-un minut, aici au trecut douăsprezece ore, ca azi. Iar când ea revine, i se va părea că a trecut doar un minut.

Între timp, eu vin prin această entitate, dar eu nu sunt în corp. Sunt în jurul corpului. Energia și voința mea se deplasează prin partea din spate a creierului ei, prin cerebelul inferior, prin mintea lui Dumnezeu-este. Cerebelul inferior se mișcă prin această parte a creierului și editează tot ce vine de la creierul galben la corp și tot ce merge înapoi de la corp la creier. Știe totul. Își are propriile lui conexiuni cu ochii, nasul, gura, cu tot corpul. Și poate să ocolească tot acest centru. Eu nu sunt în acest corp. Îl manipulez ca pe o păpușă. De fapt, eu am cam doi metri în înălțime. Dacă vă uitați, mmm, cam pe aici, o să îmi vedeți fața. Așadar, eu operez cu acest corp folosindu-mi voința. Creierul este un calculator. Eu m-am conectat la el și manipulez toți acești centri. Așa este. Și i-am spus fiicei mele acest lucru – și am spus-o și publicului, timp de ani de zile. Și știința tocmai a dovedit asta, pentru că savanții au monitorizat nouă funcții ale fiicei mele, ca să obțină un tipar al ei în corp. Ea a plecat și le-a spus: „Nu o să intru în transă. Eu îmi părăsesc corpul. O să apară el." Iar ei au spus, „Da, da, bine." Ea a plecat și am venit eu. Toate dispozitivele alea erau conectate la un calculator. Iar calculatorul avea un ecran care arăta așa, iar aici jos erau toate canelele, și aici era fiica mea, cu ochii deschiși, iar apoi cu ochii închiși. Când și-a părăsit corpul, s-a întâmplat așa de repede, încât calculatorul n-a putut să calculeze schimbarea de la ea la mine. Și dintr-o dată, iată-mă pe mine mormăind pe aici.

Și de ce e neobișnuit acest lucru? Pentru că eu lucrez cu ceea ce se numește sistemul nervos autonom. Sistemul nervos autonom este acea parte din corpul vostru care e controlată de subconștient, de cerebelul inferior. Niciun impostor n-ar putea să își aducă pulsul la o sută optzeci și

una de bătăi, în mai puțin de o secundă, iar apoi să îl coboare înapoi la treizeci și nouă, într-o secundă și jumătate. Nimeni nu poate să facă asta. Nimeni nu poate să își scadă temperatura corpului mai repede decât poate să calculeze un calculator, astfel încât ambele mâini să prezinte o scădere de temperatură. Iar eu sunt ambidextru, ceea ce și sunt; nimeni nu poate să simuleze asta. Și numai ceva care poate să controleze subconștientul, cum ar fi Dumnezeu, poate să provoace asemenea schimbări, care să aibă loc atât de rapid. Calculatorul trebuie să se recalibreze ca să le poată înregistra. Nu doar o dată, ci de trei ori, am făcut creierul fiicei mele, în întregime – neocortex, lob frontal, cerebel inferior – să intre într-o minte simultană analogică. Nimeni nu poate să facă asta. Eu fac asta. Așadar, eu folosesc corpul prin acești ochi, prin această gură, prin aceste mâini. Și asta a făcut mare vâlvă aici, a creat o poveste urmărită științific.

Așadar, vreau să știți că tot ce vi s-a predat aici astăzi n-a fost memorat niciodată. N-a existat nicio pauză. N-am părăsit deloc corpul. În pauză, am mâncat brânză cu pâine și cu măsline, cu tovarășii mei. N-am făcut nicio pauză să mă duc înapoi și să citesc, să memorez, să îmi împrospătez memoria cu privire la ce urma să vă predau. Niciodată n-am făcut asta. Așa că răspundeți voi la întrebarea asta: Ați fi putut voi să predați toate astea într-un mod atât de sublim, să ambalați toate aceste informații și apoi să provocați știința să le dovedească? Ați fi putut să faceți asta fără să pierdeți o bătaie de inimă? Nu cred.

Așadar, eu sunt Ramtha cel Iluminat. M-am mișcat printr-o entitate care, cu mult timp în urmă, a vrut să conducă o armată, iar acum chiar asta face. Ea și cu mine

suntem entități diferite, după cum ați văzut aseară. Avem același obiectiv, o viață întreagă dedicată pentru a transmite acelor entități care vor să știe, o cunoaștere care le eliberează și le dă putere și le permite să se dezvolte, să înlocuiască ignoranța cu iubirea – și asta e viața. Și vreme de douăzeci și doi de ani, entitatea aceasta a ratat părți întregi de viață, din cauza a ceea ce vedeți voi astăzi aici. Ea o să se întoarcă. A plecat de dimineață, aranjată tare; dar o să se întoarcă deseară, după ce va apune soarele, iar pentru ea o să fie doar o clipă, însă ziua va fi trecut. Întreaga viață a fost dedicată acestui lucru. Nu puteți să vă ridicați și să știți ceea ce știți, nu puteți să faceți asta fără să fiți ridiculizați și urâți și maltratați și invidiați. Așa e călătoria; întreaga lume o să vă urască. De ce să spună ea lumii că inventează toate astea, dacă nu le inventează, dacă eu sunt – ea mă vede așa cum sunt, și la fel m-au văzut și alți câțiva, pentru că merit asta și mesajul meu merită asta, așa că asta e o viață dedicată acestei lucrări.

Uitați-vă în jur. Ăsta nu e un loc elegant. Și tot ce ați văzut a necesitat timp, ca să fie așa cum este. Nu avem nevoie de sfeșnice de aur și de vitralii. Dați-mi doar o bucată de pământ cu un adăpost pe ea, și eu o să vă învăț cum să vă înălțați, pentru că cel mai mare templu al lui Dumnezeu nu e clădirea în care ne aflăm, ci corpul în care ne aflăm. Iar sarcina voastră e să trăiți viața cu virtute – să folosiți viața în modul cel drept. V-am învățat asta azi – lucrurile de început. Dacă le aruncați pe toate și reveniți la vechile voastre căi, atunci vă meritați viața. Chiar o meritați. Dacă o luați și mergeți mai departe cu ea și puneți cap la cap ce v-am învățat – pentru că ceea ce v-am învățat e foarte diferit de ceea ce știți; aveți bucățele, dar nu aveți totul – însă dacă

vă duceți înapoi și reveniți la vechea voastră gândire normală, atunci toate astea se vor șterge, încetul cu încetul. Și învățătorul a plecat – și care era mesajul? Eu v-am învățat cum să creați realitatea. Ăsta e un fapt. O să aflați singuri acest lucru. O să mă asigur că o să primiți minunile acelea, iar apoi sunteți pe răspunderea voastră. O să trebuiască să știți că v-am spus că puteți să o faceți. Și v-am învățat cum să o faceți – e chiar simplu. E așa de simplu; e evidentul cel subtil. Cel mai greu lucru e să te schimbi. Cel mai greu lucru e să faci disciplina. Cel mai greu lucru e să fii fericit. E nevoie de un mare efort să fii fericit, pentru că toată lumea încearcă să fie nefericită. Asta e atitudinea corectă din punct de vedere politic. Asta nu e ordinea naturală a lucrurilor.

Așadar, în sejurul meu aici și în acest destin, noi am atins sute de mii de vieți, oameni care nu o să vină niciodată aici, care nu au venit niciodată aici și care doar mi-au citit cuvintele și au știut, și asta le-a schimbat viața, le-a salvat viața. A luat Dumnezeul ca nebunie și l-a transformat în ceva mai personal, mai plin de înțeles, mai aproape. Și a luat ființele umane și le-a pus viețile într-o simetrie ordonată, care poate să ducă doar la magie și care dă sens fiecărei ființe umane și dă înțelegere fiecărei alegeri. Asta ne leagă dincolo de mormânt și ne pune în roata reîncarnării, ca să știm că am mai trăit și înainte.

Și dacă nu facem nimic în acest sens, atunci o să muriți și o să trăiți din nou. Fie că vă place sau nu, o să vă întoarceți și o să vă confruntați din nou cu asta, o să vă confruntați cu muzica, sau o să vă dați seama care e soluția adevărată. Soluția adevărată nu e să o mai faceți odată, ci să o stăpâniți. Să schimbați atitudinea care o ține în viață

– și atunci ați ajuns la mal. Atunci vă alăturați celor care nu sunt aici, pentru că sunt în altă parte. Și sunt mulți aceia.

Aruncați, în ce măsură doriți, religia, cultura, etica, judecățile voastre, toleranța, negările, victimizările și durerile voastre. Înfruntați-vă minciunile; înfruntați-vă înșelăciunea. Dați-le oamenilor înapoi ceea ce le-ați furat. Spuneți-le adevărul. Construiți cuibul; el poate să ia foc, și la fel și voi. O să vă ardă trecutul. O să fiți liberi – și la fel și trecutul. Noi căutăm adevărul, nu căutăm emoțiile și nici minciunile care pot să acopere emoțiile. Noi căutăm adevărul, pentru că el înseamnă înțelepciune. Și ne dă instrumentul pentru a construi paradigme mai măreț, conace mai măreț, pentru a avea gânduri mai măreț, gânduri de contemplare. Și cu toții vom ajunge să experimentăm ceea ce avem capacitatea să visăm, să gândim. Și după ce faceți asta, renunțați la totul. Atunci veți păși ca un adevărat student al Marii Lucrări, care spune: „Știu că sunt divin, pentru că sunt conștient de mine însumi. Există o parte din mine care se uită la nebunia mea, cu disperare. Știu că sunt conștient de mine însumi.". E adevărat.

Fiți ceea ce a privit dintotdeauna. Dacă învățați să fiți asta, veți fi frumoși. Și da, lumea poate să vă bată și viața poate să vă bată, dar nu cedați. E doar trecutul care se desprinde; lăsați-l să se ducă. Fiecare luptă o să vă facă și mai puternici, și mai drepți, și mai impecabili, și mai plini de integritate, și mai puternici. Și o să vedeți că o să le căutați voi singuri în voi și n-o să mai fiți niciodată lași și să vă dați tinerețea pe rușine și să sfârșiți prin a îmbătrâni zi de zi, încercând să întârziați brațele timpului, pentru că ați încetat să mai visați și ați încetat să mai trăiți și ați încetat să mai fiți. Așadar, atunci, pur și simplu, voi doar încercați

să vă agățați – și dulcea tinerețe s-a dus. Când erați tineri, erați proști.

Acum vrem să le punem pe toate laolaltă, din nou – tinerețea cu înțelepciunea veșnică, cu înțelepciunea. Asta v-am învățat eu de fapt, în acest weekend. Și e ultima oară, după cum se vede în acest moment, când mai predau C&E pentru începători la un grup. Și trebuie să vă spun că, deși credeți că e un eveniment mărunt, vă promit că, în zilele ce urmează, o să fie oameni care o să vă caute și o să vă întrebe cum a fost, pentru că atât este de importantă noua paradigmă și ceea ce urmează să se întâmple în anul 2000. Și acesta e învățătorul, Dumnezeu/bărbat, Dumnezeu/femeie realizat. A fost un vis minunat, minunat.

Pentru cei dintre voi care veți continua cu Sejurul – și vă îndemn să faceți asta – lucrurile n-o să facă decât să se îmbunătățească. Acum o să învățăm cum să folosim mintea pentru a manifesta. Evenimentul începe joi și acolo o să învățați ce înseamnă cu adevărat să mergi, să gândești și să te porți ca un maestru.

Pentru aceia dintre voi care nu veți mai reveni – vă iubesc.

Să nu mă uitați. Și să nu judecați vreodată acest public și pe acei buni oameni care stau lângă voi. Să nu râdeți vreodată de ei. Să îi sărbătoriți. Căci voi faceți parte din ceva măreț. Și pe măsură ce manifestările voastre încep să se întâmple, voi doar să spuneți, „Așa să fie. Foarte bine.". Da. Puteți să faceți orice.

Acesta e ultimul meu vis, de acum 35000 de ani. E ultimul eveniment care a fost visat vreodată. Asta nu înseamnă că nu se poate schimba, dar după cum se vede acum, împreună cu marșul, acesta e ultimul eveniment.

Așadar, vă spun adio și rămas bun. Iar pentru aceia dintre voi care decideți să deveniți măreți – alegerea e a voastră. Voi să luați hotărârea. Eu o să vă pregătesc, dar să fiți pregătiți să vă schimbați și să fiți cu adevărat fericiți pentru asta. Așa să fie. Asta e tot.

— Ramtha

EPILOG DE JZ KNIGHT: CUM AU ÎNCEPUT TOATE ACESTEA

„Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici și să vă învețe să fiți extraordinari."

Mă numesc JZ Knight și sunt proprietara de drept a acestui corp. Ramtha și cu mine suntem doi oameni diferiți, două ființe diferite. Avem un punct de realitate comun – și, de obicei, acest punct este corpul meu. Deși, într-un sens, arătăm la fel, de fapt nu arătăm la fel.

Toată viața mea, încă de pe când eram micuță, am auzit voci în cap și am văzut lucruri minunate, care, pentru mine, în viața mea, erau normale. Am fost destul de norocoasă să am o mamă care era o ființă umană cu capacități medium-nice foarte mari și care nu a condamnat niciodată ceea ce vedeam eu. Toată viața am avut experiențe minunate, dar experiența cea mai importantă este că aveam această iubire adâncă, atotcuprinzătoare pentru Dumnezeu și că o parte din mine înțelegea ce este aceea Dumnezeu. Mai târziu în viață, m-am dus la biserică și am încercat să îl înțeleg pe Dumnezeu din punctul de vedere al doctrinei religioase; mi-a fost foarte greu, pentru că acea înțelegere era oarecum în conflict cu ceea ce simțeam și știam eu.

Ramtha face parte din viața mea încă de când m-am născut, dar nu știam cine este și nici nu știam ce este el; știam doar că există o forță minunată, care pășește alături de mine, iar când aveam probleme – și crescând, am

avut parte de multă durere în viață – am avut întotdeauna experiențe extraordinare cu această ființă care vorbea cu mine. Puteam să îl aud la fel de clar cum vă aud pe voi, dacă ar fi să purtăm o conversație. El m-a ajutat să înțeleg o mulțime de lucruri în viața mea, care depășeau ceea ce ai fi primit ca sfaturi în mod normal.

Dar el mi-a apărut în bucătărie abia în 1977, într-o după-amiază de duminică, pe când făceam piramide cu soțul meu. Deshidratam niște alimente, pentru că ne plăceau mult drumețiile făcute cu rucsacul în spate. Când mi-am pus pe cap una din piramidele alea ridicole, în capătul celălalt al bucătăriei mi s-a înfățișat această arătare minunată, înaltă de trei metri, scânteietoare și semeață. Nu prea te aștepți să-ți apară așa ceva în bucătărie la două și jumătate după-amiaza. Nimeni nu e pregătit vreodată pentru așa ceva. Astfel, aceea a fost clipa în care Ramtha și-a făcut efectiv cunoscută prezența.

Primul lucru pe care i l-am spus – și nu știu de unde mi-a venit asta – a fost: „Ești așa de frumos. Cine ești?" El are un zâmbet ca un soare și e extraordinar de chipeș. Mi-a spus: „Numele meu este Ramtha Cel Iluminat și am venit să te ajut să treci peste șanț." Ca o persoană naivă ce mă aflam, reacția mea imediată a fost să mă uit la podea, pentru că m-am gândit că poate se întâmplase ceva cu podeaua sau poate fusese aruncată o bombă. Nu știam. Iar din acea zi, el a devenit o constantă în viața mea. În decursul anului 1977 s-au întâmplat o mulțime de lucruri interesante – ca să nu spun mai mult. Atunci a fost perioada când cei doi copii mai mici ai mei au ajuns să îl cunoască pe Ramtha și să aibă experiența unor fenomene incredibile; la fel și soțul meu.

Mai târziu, în acel an, după ce m-a învățat și cum avea ceva greutăți să îmi explice ce anume era el, astfel încât eu să pot să înțeleg, mi-a spus într-o zi: „O să-ți trimit un mesager, care o să îți aducă niște cărți; să le citești, pentru că atunci ai să știi ce sunt eu." Cărțile acelea se numeau *The Life and Teaching of the Masters of the Far East*[18], (editura DeVorss&Co., 1964). Le-am citit și am început să înțeleg că Ramtha, într-un fel, era o astfel de ființă, iar asta m-a scos din categorizarea de genul „tu ești diavolul sau Dumnezeu" care mă năpăstuia la vremea aceea.

După ce am ajuns să îl înțeleg, el a petrecut clipe lungi și multe plimbându-se prin sufrageria mea, cu toți cei trei metri ai ființei sale minunate, așezându-se comod pe canapea, vorbind cu mine și învățându-mă. Dar lucrul de care nu mi-am dat seama la vremea aceea a fost că el știa deja tot ce aveam să îl întreb și știa deja cum să îmi răspundă, dar eu habar nu aveam că el știa toate astea.

Din 1977 încoace, el s-a ocupat de mine cu răbdare, într-un fel care mi-a permis să pun un semn de întrebare nu asupra autenticității sale, ci asupra unor lucruri despre mine ca Dumnezeu; m-a învățat, m-a prins atunci când mă lăsam prinsă în dogme sau în limitări – mă prindea exact la momentul potrivit și mă învăța și le parcurgeam împreună pe toate. Și eu spuneam întotdeauna: „Știi, tu ești așa de răbdător. Cred că e minunat că ești așa de răbdător." El nu făcea decât să zâmbească, apoi îmi spunea că are 35.000 de ani – ce altceva ai putea să faci, într-o perioadă atât de lungă? Abia acum vreo zece ani mi-am dat seama că el știa deja ceea ce aveam să îl întreb și că de aceea era așa de răbdător. Dar ca un mare

[18] Viața și învățăturile maeștrilor din Orientul Îndepărtat (n.t.).

învățător ce este, mi-a dat mie ocazia să abordez aceste chestiuni, înlăuntrul meu. A avut grația să-mi vorbească într-un fel care nu era deloc îngâmfat și – ca un învățător adevărat – m-a lăsat pe mine să îmi dau seama de toate, de una singură.

Să fac channeling cu Ramtha, de la sfârșitul anului 1979 încoace, chiar că a fost o experiență. Ram are trei metri înălțime și poartă două robe, în care l-am văzut întotdeauna. Deși sunt mereu aceleași, sunt chiar minunate, așa că niciodată nu te plictisești să le vezi. Roba interioară este albă ca zăpada și merge până jos, unde presupun că sunt picioarele lui; apoi, pe deasupra, are o altă robă, de un purpuriu minunat. Trebuie să înțelegeți că eu chiar am analizat materialul acestor robe – și nu e tocmai un material; e ca un fel de lumină. Și deși lumina le dă un soi de transparență, eu înțeleg că ceea ce poartă el are o anumită realitate.

Fața lui Ramtha are pielea de culoarea scorțișoarei; ăsta e cel mai bun mod în care o pot descrie. Nu e tocmai maro și nici tocmai albă sau roșie. E un fel de amestec între acestea. Are ochi negri, foarte profunzi, care pot să se uite înlăuntrul tău, iar tu să știi că ești privit înlăuntrul tău. Are niște sprâncene care arată ca aripile unei păsări și care se înalță deasupra ochilor. Are maxilarul foarte drept și o gură minunată, iar când zâmbește, știi că ești în rai. Are mâini lungi, lungi, cu degete lungi, pe care le folosește într-un mod foarte elocvent, pentru a-și demonstra gândirea.

Astfel că trebuie să vă închipuiți că, după ce m-a învățat să ies din corp, trăgându-mă efectiv afară, aruncându-mă în tunel, să mă lovesc de zidul de lumină și apoi să

ricoșez – dându-mi seama că puștii mei se întorseseră de la școală, iar eu abia dacă reușisem să spăl vasele după micul dejun – mi-a fost foarte greu să mă obișnuiesc să pierd din timpul meu în acest plan. Nu înțelegeam ce făceam și unde mă duceam, așa că am avut foarte multe ședințe de exersare. Trebuie să înțelegeți că el îmi făcea asta la ora zece dimineața, iar când reveneam ricoșând din zidul alb, era ora 4 și jumătate. Am avut o mare problemă să mă ajustez cu timpul în care nu eram aici. Așa că am petrecut multă vreme în care Ramtha m-a învățat cum să fac asta; a fost amuzant și vesel, dar și absolut înspăimântător uneori. Vă puteți închipui cum e să vină la voi, să vă smulgă din corp, să vă arunce în tavan și să spună: „Ei bine, cum arată perspectiva asta?", apoi să vă arunce într-un tunel – poate că cel mai bun mod de a-l descrie este ca pe o gaură neagră către nivelul următor – iar voi să fiți azvârliți prin tunel și să vă loviți de zidul acesta alb și să intrați în amnezie.

Astfel, el mă ajuta să mă pregătesc, ca să mă învețe un lucru cu care fusesem deja de acord, înainte de această încarnare. Destinul meu în această viață nu era doar să mă căsătoresc și să am copii și să o duc bine în viață, ci să trec peste adversități și să las să se întâmple ceea ce fusese planificat dinainte să se întâmple – iar această întâmplare cuprindea și o conștiință extraordinară, care este el.

Când am încercat să mă îmbrac ca să fiu Ramtha, a fost amuzant. Nu știam ce să fac. Prima dată când am avut o ședință de channeling, am purtat tocuri și fustă. Eu mă gândeam că e ca și cum m-aș duce la biserică. Așa că, vă închipuiți – dacă aveți puțin timp ca să îl studiați – cum

ar arăta el îmbrăcat într-un costum oficial, cu tocuri (ceva ce nu a purtat niciodată în viața lui).

E foarte greu să vorbesc cu oamenii și să îi fac să înțeleagă că eu nu sunt el, că suntem două ființe separate, iar atunci când vorbiți cu mine, în acest corp, vorbiți cu mine, nu cu el. Uneori, în ultimii zece ani și ceva, asta era o mare provocare pentru mine în mijloacele de comunicare în masă, pentru că oamenii nu înțeleg cum se poate ca o ființă omenească să fie înzestrată cu o minte divină și totuși să fie separată de aceasta.

Eu vreau să știți că, deși îl vedeți pe Ramtha aici, în corpul meu, acesta este corpul meu, dar Ramtha nu arată deloc așa. Apariția lui în acest corp nu diminuează măreția a cine și ce este el. De asemenea, ar trebui să mai știți că, atunci când vorbesc cu voi și când începeți să mă întrebați despre lucruri pe care le-a spus el, se poate ca eu să nu am nicio idee despre ce vorbiți, pentru că, atunci când îmi părăsesc corpul, sunt plecată și mă aflu într-un cu totul alt loc și timp, despre care nu îmi amintesc în mod conștient. Și oricât de mult timp ar petrece el cu voi, pentru mine timpul acela poate să însemne cinci minute sau trei minute. Iar când revin în corp, toată ziua respectivă s-a scurs, fără ca eu să fi luat parte la ea. N-am auzit ce v-a spus și nu știu ce a făcut el aici. Când revin, corpul meu este epuizat. Uneori mi-e greu să urc scările și să îmi schimb hainele, să mă fac mai prezentabilă pentru ceea ce îmi aduce ziua – sau ce a mai rămas din ea.

Ramtha mi-a arătat o mulțime de lucruri minunate, pe care bănuiesc că oamenii care n-au apucat să le vadă niciodată nu pot nici măcar să și le închipuie, în cele mai mărețe vise ale lor. Am văzut cel de-al douăzeci și

treilea univers și am întâlnit ființe extraordinare, am văzut viața cum vine și pleacă. Am urmărit nașterea, viața și moartea a generații întregi, în câteva clipe. Am asistat la evenimente istorice, ca să mă ajute să înțeleg mai bine ceea ce trebuia să știu. Mi s-a permis să pășesc pe lângă corpul meu din alte vieți și să urmăresc cum eram și cine eram – și mi s-a dat voie să văd cealaltă parte a morții. Acestea sunt ocazii prețioase și privilegiate, la care mi-am dobândit dreptul undeva, în viața mea. Într-un fel, să vorbesc altora despre ele este ca și cum le-aș lua din farmec, pentru că e greu să transmiți oamenilor care nu au fost în acele locuri cum este acolo. Fac ce pot mai bine să le spun, ca povestitor, dar tot nu îmi reușește.

De asemenea, mai știu și că motivul pentru care el lucrează cu studenții lui în modul în care o face este pentru că Ramtha nu vrea niciodată să vă umbrească, pe niciunul dintre voi. Cu alte cuvinte, scopul lui este să vină aici și să vă învețe să fiți extraordinari. El deja este extraordinar. Și ideea nu e ca el să genereze fenomene minunate. Dacă v-a spus că o să vă trimită mesageri, o să-i primiți din plin. Ideea nu e ca el să facă trucuri în fața voastră. Nu asta e el. Acelea sunt instrumentele unui avatar care încă mai este un guru, care mai are nevoie să fie venerat, și nu așa stau lucrurile cu el.

Așa că, iată ce se va întâmpla: el vă va învăța și vă va educa, vă va permite să creați fenomenul, iar voi veți putea să o faceți. Apoi, într-o zi, când sunteți în stare să manifestați după voie și când sunteți în stare să vă părăsiți corpul și sunteți în stare să iubiți atunci când interesului omenesc îi este imposibil să o facă, el o să pătrundă chiar în viața voastră, pentru că atunci veți fi gata să împărtășiți

din ceea ce este el. Iar ceea ce este el, pur și simplu, este ceea ce veți deveni voi. Până atunci, el este silitor, răbdător, atoateștiutor și atoateînțelegător în tot ce ne trebuie nouă să știm, ca să putem să învățăm să fim aceasta.

Singurul lucru pe care pot să vi-l spun este că dacă sunteți interesați de prezentarea lui și dacă începeți să-l iubiți, chiar dacă nu puteți să-l vedeți, e un semn bun, pentru că asta înseamnă că în voi era important sufletul, îndemnându-vă să vă desfășurați în această viață. Iar asta s-ar putea să fie împotriva rețelei voastre neuronale. Se poate ca personalitatea voastră să se certe și să discute în contradictoriu cu voi, dar genul acesta de logică devine transparent atunci când sufletul vă îndeamnă la o anumită experiență.

Dacă asta vreți să faceți, atunci va trebui să vă exercitați răbdarea și concentrarea și va trebui să faceți lucrarea. La început, lucrarea este foarte grea, dar dacă aveți tenacitatea să vă țineți de ea, pot să vă spun că, într-o zi, acest învățător o să vă scoată la lumină. Într-o zi, veți putea să faceți toate lucrurile remarcabile pe care ați auzit că le puteau face maeștrii din mituri și legende. Veți putea să le faceți, pentru că aceasta este călătoria. Și, în cele din urmă, acea capacitate este doar realitatea unui Dumnezeu care se trezește în formă omenească.

Ei bine, asta e călătoria mea – și a fost călătoria mea, toată viața. Dacă nu ar fi fost important și dacă nu ar fi fost așa cum este, cu siguranță că nu aș trăi în uitare în cea mai mare parte a anului, doar de dragul vizitei câtorva persoane care vor să aibă o experiență New Age. Asta e mult mai măreț decât orice experiență New Age. De asemenea, vă voi spune și că este mult mai important

decât capacitatea de a medita sau capacitatea de a face yoga. Este vorba despre schimbarea conștiinței în toată viața noastră, în ceea ce privește fiecare idee – și despre putința noastră să ne descătușăm mintea și s-o lăsăm nemărginită, ca să putem să fim tot ce putem să fim.

Ar mai trebui să știți și că am învățat că noi putem să demonstrăm doar ceea ce suntem în stare să demonstrăm. Dacă ați spune, ei bine, ce mă împiedică să fac asta, singura piedică pe care o avem este incapacitatea noastră de a ne preda, de a ne da voie și de a ne sprijini, chiar și în fața propriei noastre rețele neuronale a îndoielii. Dacă puteți să vă sprijiniți pe voi înșivă până treceți de îndoieli, atunci veți reuși, pentru că acesta este singurul obstacol care vă stă în cale. Și, într-o zi, veți face toate aceste lucruri și veți ajunge să vedeți toate lucrurile pe care le-am văzut eu și pe care mi s-a permis să le văd.

Așa că eu am vrut doar să vin și să vă arăt că exist, că îmi place ceea ce fac și că sper că învățați de la acest învățător. Și – lucru și mai important – că sper că o să vă țineți de această învățătură.

JZ Knight

GLOSARUL LUI RAMTHA

A face cunoscut necunoscutul. Această frază exprimă mandatul divin original, care a fost atribuit conştiinţei Sursă, de a manifesta şi de a aduce la nivel conştient toate potenţialele infinite ale Vidului. Această afirmaţie reprezintă intenţia de bază care inspiră procesul dinamic de creaţie şi evoluţie.

Al doilea plan. Acesta este planul existenţei conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu durerea şi cu suferinţa. Acest plan este polaritatea negativă a celui de-al treilea plan, al frecvenţei luminii vizibile.

Al doilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al conştiinţei sociale şi al benzii de frecvenţă infraroşie. El este asociat cu experienţa durerii şi a suferinţei şi este localizat în partea inferioară a abdomenului.

Al treilea plan. Acesta este planul stării de conştiinţă conştientă şi al benzii de frecvenţă a luminii vizibile. Mai este cunoscut şi ca planul luminii şi planul mental. Atunci când energia Planului Albastru este coborâtă la această bandă de frecvenţă, ea se împarte în polaritate negativă şi pozitivă. Acesta este punctul la care sufletul se împarte în două, generând astfel fenomenul de suflete pereche.

Al treilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul energetic al stării de

conștiință conștientă și al benzii de frecvență a luminii vizibile. El este asociat cu controlul, tirania, victimizarea și puterea. Este localizat în regiunea plexului solar.

Al patrulea plan. Cel de-al patrulea plan al existenței este tărâmul conștiinței punte și al frecvenței ultraviolet. Acest plan este descris ca planul lui Shiva, distrugătorul vechiului și creatorul noului. În acest plan, energia nu este încă împărțită în polaritate pozitivă și negativă. Orice modificări sau vindecări de durată în corpul fizic trebuie să fie efectuate mai întâi la nivelul celui de-al patrulea plan și al Corpului Albastru. Acest plan mai este numit și Planul Albastru sau Planul lui Shiva.

Al patrulea sigiliu. Cel de-al patrulea sigiliu este asociat cu iubirea necondiționată și cu glanda timus. Atunci când este activat acest sigiliu, se secretă un hormon care menține corpul într-o stare de sănătate perfectă și care oprește procesul de îmbătrânire.

Al cincilea plan. Cel de-al cincilea plan al existenței este planul superconștiinței și al frecvenței razelor X. El mai este cunoscut și sub numele de Planul Auriu sau Paradisul.

Al cincilea sigiliu. Acest sigiliu este centrul corpului nostru spiritual, care ne conectează cu cel de-al cincilea plan. Este asociat cu glanda tiroidă și cu a vorbi și a trăi adevărul fără dualitate.

Al șaselea plan. Al șaselea plan este tărâmul hiperconștiinței și banda de frecvență a razelor gama. În acest plan este experimentată starea de conștiență în care suntem una cu tot ce este viață.

Al șasea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu glanda pineală și cu banda de frecvență a razelor gama. La activarea acestui sigiliu se deschide formațiunea reticulară care filtrează și

învăluie cunoașterea minții subconștiente. Deschiderea creierului se referă la deschiderea acestui sigiliu și la activarea conștiinței și a energiei sale.

Al șaptelea plan. Planul al șaptelea este planul ultraconștiinței și banda de frecvență a Infinitului Necunoscut. Acest plan este locul unde a început călătoria involuției. Acest plan a fost creat de Punctul Zero, atunci când a imitat actul de contemplare al Vidului și când a fost creată conștiința oglindă sau conștiința secundară. Un plan de existență sau o dimensiune de spațiu și timp există între două puncte de conștiință. Toate celelalte planuri au fost create prin încetinirea benzii de timp și de frecvență a celui de-al șaptelea plan.

Al șaptelea sigiliu. Acest sigiliu este asociat cu creștetul capului, cu glanda pituitară și cu atingerea iluminării.

Analogic. A fi analogic înseamnă a trăi în Acum. „Acum" este momentul creator și el se află în afara timpului, a trecutului și a emoțiilor.

Benzile. Benzile sunt două grupe de câte șapte frecvențe, care înconjoară corpul omenesc și îl țin laolaltă. Fiecare dintre cele șapte straturi de frecvență ale fiecărei benzi corespunde celor șapte sigilii ale celor șapte niveluri de conștiență din corpul omenesc. Benzile sunt câmpul auric, care face posibil procesul minții binare și al minții analogice.

C&E. Abreviere a conceptului de Conștiință-și-Energie. Aceasta este marca de serviciu a disciplinei fundamentale a manifestării și a înălțării conștiinței, care se predă la Școala de Iluminare a lui Ramtha. Prin această disciplină, studenții învață să creeze o stare analogică a minții, să își deschidă sigiliile superioare și să creeze realitate din Vid. „Seminarul introductiv C&E" este numele Seminarului introductiv pentru studenții începători, în care aceștia învață despre

conceptele și disciplinele fundamentale ale învățăturilor lui Ramtha. Învățăturile Seminarului introductiv C&E se pot găsi în *Ramtha, Ghidul începătorului pentru crearea realității* și în *Ramtha, Creating Personal Reality*[19], Caseta 380, (Yelm: Dialogurile lui Ramtha, 1998).

C&E = R. Conștiința-și-Energia creează natura realității.

Cartea Vieții. Ramtha vorbește despre suflet ca fiind Cartea Vieții, în care este înregistrată toată călătoria de involuție și evoluție a fiecărui individ, sub formă de înțelepciune.

Câmpul de nume. Câmpul de nume este denumirea câmpului vast în care se practică disciplina Lucrului pe câmp.

Câmpul labirintului. Este denumirea câmpului vast cu labirintul, folosit pentru disciplina labirintului.

Cele patru sigilii superioare. Cele patru sigilii superioare sunt sigiliul al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea.

Cele șapte sigilii. Cele șapte sigilii sunt centri energetici puternici, care constituie șapte niveluri de conștiință în corpul omenesc. Benzile sunt modul în care corpul fizic este ținut laolaltă, conform acestor sigilii. La fiecare ființă umană, energia iese în spirală din primele trei sigilii sau din primii trei centri. Energia care pulsează din primele trei sigilii se manifestă ca sexualitate, durere sau putere. Atunci când sunt descuiate sigiliile superioare, se activează un nivel superior de conștiință.

Conștiința. Conștiința este copilul care s-a născut din contemplarea de sine a Vidului. Ea este esența și țesătura a tot. Tot ce există își are originea în conștiință și s-a manifestat în exterior prin asistența acesteia, energia. Un flux de conștiință

[19] Ramtha, Crearea realității personale (n.t.).

se referă la continuumul minții lui Dumnezeu.

Conștiința corp/minte. Conștiința corp/minte este conștiința care aparține planului fizic și corpului uman.

Conștiința-oglindă. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referință, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Acest punct se numește conștiința-oglindă sau conștiința secundară. *A se vedea* **Sinele.**

Conștiința primară. Aceasta este Observatorul, marele sine, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Conștiința secundară. Atunci când Punctul Zero a imitat actul de contemplare a Vidului, el a creat o reflexie a sa în oglindă, un punct de referință, care a făcut posibilă explorarea Vidului. Aceasta se numește conștiința-oglindă sau conștiința secundară. *A se vedea* **Sinele.**

Conștiința socială. Este conștiința planului al doilea și a benzii de frecvență infraroșie. Mai este numită și imaginea personalității omenești și mintea primelor trei sigilii. Conștiința socială se referă la conștiința colectivă a societății omenești. Este colecția de gânduri, de presupuneri, de judecăți, de prejudecăți, de legi, moralitate, valori, atitudini, idealuri și emoții care aparțin fraternității rasei omenești.

Conștiință-și-energie. Conștiința-și-energia sunt forța dinamică a creației; ele sunt combinate în mod inextricabil. Tot ce există își are originea în conștiință și s-a manifestat prin modularea propriului impact energetic.

Corpul Albastru. Este corpul care aparține celui de-al patrulea plan al existenței – conștiința punte – și benzii de frecvență ultravioletă. Corpul Albastru domnește peste corpul de lumină și peste planul fizic.

Corpul Auriu. Este corpul care aparține celui de-al cincilea plan,

superconștiinței și frecvenței razelor X.

Corpul de lumină. Este același lucru ca și corpul radios. Este corpul care aparține celui de-al treilea plan, al stării de conștiință conștientă și al benzii de frecvență a luminii vizibile.

Corpul emoțional. Corpul emoțional este colecția de emoții, atitudini și tipare electrochimice trecute, care formează rețeaua neuronală a creierului și definesc personalitatea omenească a unui individ. Ramtha îl descrie ca fiind seducția celor neiluminați și este motivul reîncarnării ciclice.

Creează-ți ziua. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, și crearea intenționată dimineața devreme, înainte de începerea zilei, a unui plan constructiv de experiențe și de întâmplări pentru o zi. Această tehnică este predată în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Creierul galben. Creierul galben este denumirea pe care o folosește Ramtha pentru a desemna neocortexul, sediul gândirii analitice și emoționale. Motivul pentru care este numit creierul galben este acela că în desenul caricatural, bidimensional, folosit de Ramtha pentru a preda funcțiile și procesele creierului, neocortexul a fost colorat în galben. El a explicat că diferitele aspecte ale creierului din acest desen sunt exagerate și subliniate prin culori, pentru a sprijini studiul și înțelegerea. Acest desen a devenit instrumentul standard, folosit în toate lecțiile ulterioare despre creier.

Dansul în Corpul Albastru. Aceasta este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până la conștiința celui de-al patrulea plan. Această disciplină permite accesarea Corpului Albastru și deschiderea celui de-al patrulea sigiliu.

Disciplinele Marii Lucrări. Școala de Înțelepciune Străveche a

lui Ramtha este dedicată Marii Lucrări. Disciplinele Marii Lucrări care se practică la Școala de Iluminare a lui Ramtha sunt create în întregime de Ramtha. Aceste practici sunt inițieri puternice, în care studenții au ocazia să aplice și să experimenteze la prima mână învățăturile lui Ramtha.

Dumnezei. Dumnezeii sunt ființe avansate din punct de vedere tehnologic, din alte sisteme solare, care au venit pe Pământ acum 455.000 de ani. Acești Dumnezei au manipulat genetic rasa omenească, amestecând și modificând ADN-ul nostru cu al lor. Ei sunt cei cărora li se datorează evoluția neocortexului și au folosit rasa umană ca pe o forță de muncă supusă. Dovezi ale acestor evenimente sunt înregistrate pe tăblițele și în artefactele sumeriene. Termenul mai este folosit și pentru a descrie adevărata identitate a omenirii, ca Dumnezei uitați.

Dumnezeu. Învățăturile lui Ramtha sunt o expunere a afirmației că „Tu ești Dumnezeu". Omenirea este descrisă ca fiind Dumnezeii uitați, ființe divine ca natură, care și-au uitat moștenirea și adevărata identitate. Această afirmație este cea care reprezintă mesajul provocator al lui Ramtha pentru epoca noastră modernă – o epocă brăzdată de superstiții religioase și de concepții eronate cu privire la divinitate și la adevărata cunoaștere a înțelepciunii.

Dumnezeu/bărbat. Realizarea deplină a unei ființe omenești.

Dumnezeu/femeie. Realizarea deplină a unei ființe omenești.

Dumnezeul lăuntric. Acesta este Observatorul, marele sine, conștiința primară, Spiritul, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Dumnezeul Necunoscut. Dumnezeul Necunoscut era Dumnezeul unic al strămoșilor lui Ramtha, lemurienii. Dumnezeul Necunoscut reprezintă divinitatea uitată și originea divină

a persoanei umane.

Emoții. Emoția este efectul fizic, biochimic al unei experiențe. Emoțiile aparțin trecutului, pentru că ele sunt expresia experiențelor care sunt deja cunoscute și cartografiate în căile neuronale ale creierului.

Energia. Energia este perechea conștiinței. Tot ce este conștiință poartă cu sine un impact energetic dinamic, o radiație sau o expresie naturală a sa. La fel, toate formele de energie poartă cu ele o conștiință care le definește.

Evoluție. Evoluția este călătoria înapoi, acasă, de la nivelurile cele mai joase de frecvență și masă până la cele mai înalte niveluri de conștiință și până la Punctul Zero.

Forța vitală. Forța vitală este Tatăl/Mama, este Spiritul, respirația vieții în interiorul persoanei, care este platforma de pe care persoana își creează iluziile, imaginația și visele.

Gândul. Gândul este diferit de conștiință. Creierul prelucrează un flux de conștiință și îl modifică pe segmente – imagini holografice – de amprente neuronale, electrice și chimice numite gânduri. Gândurile sunt cărămizile din care este construită mintea.

Grila. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha pentru înălțarea conștiinței și a energiei și accesarea intenționată a câmpului de energie al Punctului Zero și a țesăturii realității, printr-o vizualizare mentală. Această tehnică se predă în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Hierofant. Hierofantul este un maestru învățător capabil să manifeste ceea ce predă și care își inițiază studenții într-o astfel de cunoaștere.

Hiperconștiința. Hiperconștiința este conștiința celui de-al

șaselea plan și a frecvenței razelor gama.

Ieșit din comun. Ramtha folosește acest cuvânt cu o conotație pozitivă, pentru a exprima ceva sau pe cineva care este extraordinar și neobișnuit, care acționează nerestricționat și care este excesiv de curajos sau de viteaz.

Iluminare. Iluminarea este realizarea deplină a persoanei umane, atingerea nemuririi și a minții nelimitate. Ea este rezultatul ridicării energiei kundalini, care se află la baza șirei spinării, până la cel de-al șaptelea sigiliu, care deschide părțile latente ale creierului. Atunci când energia pătrunde în creierul mic și în creierul mijlociu, și se deschide mintea subconștientă, individul are experiența unui fulger orbitor de lumină, care se numește iluminare.

Infinitul necunoscut. Aceasta este banda de frecvență a celui de-al șaptelea plan de existență și a ultraconștiinței.

Involuția. Involuția este călătoria de la Punctul Zero, din cel de-al șaptelea plan, până la nivelurile cele mai lente și mai dense de frecvență și masă.

JZ Knight. JZ Knight este singura persoană pe care Ramtha a numit-o ca să îl canalizeze. Ramtha o numește pe JZ fiica sa preaiubită. Ea a fost Ramaya, cea mai în vârstă dintre copiii care i-au fost dați lui Ramtha în timpul vieții sale.

Kundalini. Energia Kundalini este forța vitală a unei persoane, care coboară din sigiliile superioare la baza șirei spinării, în timpul pubertății. Este un pachet mare de energie, rezervat pentru evoluția umană, care este reprezentat de obicei ca un șarpe încolăcit, aflat la baza șirei spinării. Această energie este diferită de energia care iese din primele trei sigilii și care răspunde de sexualitate, de durere și de suferință, de putere și de victimizare. În mod obișnuit, ea este descrisă ca fiind șarpele care doarme sau dragonul care doarme.

Deplasarea energiei kundalini către creștetul capului este denumită călătoria iluminării. Această călătorie are loc atunci când acest șarpe se trezește și începe să danseze în jurul șirei spinării, ionizând lichidul spinal și modificându-i structura moleculară. Această acțiune provoacă deschiderea creierului mijlociu și a porții către mintea subconștientă.

Labirintul. Este numele dat labirintului folosit ca parte a disciplinelor de la Școala de Iluminare a lui Ramtha. Studenții sunt învățați să găsească intrarea în acest labirint legați la ochi și să se deplaseze prin el, concentrându-se pe Vid, fără a atinge pereții și fără a-și folosi ochii sau simțurile. Obiectivul acestei discipline este ca studenții, legați la ochi, să găsească centrul labirintului sau o cameră desemnată ca reprezentând Vidul.

Lista. Lista este disciplina predată de Ramtha în care studentul scrie o listă a lucrurilor pe care dorește să le cunoască și să le experimenteze, apoi învață să se concentreze pe ea într-o stare de conștiință analogică. Lista este harta folosită pentru a proiecta, a modifica și a reprograma rețeaua neuronală a unei persoane. Este instrumentul care ajută la realizarea unor modificări semnificative și durabile la nivelul persoanei și al realității sale.

Lucrul pe câmp. Lucrul pe câmp este una dintre disciplinele fundamentale ale Școlii de Iluminare a lui Ramtha. Studenții sunt învățați să creeze un simbol a ceva ce doresc să știe și să experimenteze, pe care să îl deseneze pe un cartonaș. Cartonașele sunt expuse cu partea nedesenată în interior, pe balustradele gardurilor ce înconjoară un câmp vast. Studenții își acoperă ochii cu măști și se concentrează pe simbolul lor, lăsându-și corpul să meargă liber, pentru a găsi cartonașul, prin aplicarea legii conștiinței și energiei și a minții analogice.

Lumina. Lumina se referă la cel de-al treilea plan al existenței.

Marea Lucrare. Marea Lucrare este aplicarea practică a cunoașterii Școlilor de Înțelepciune Străveche. Termenul se referă la disciplinele prin care persoana umană se ilumineză și este transmutată la starea de ființă nemuritoare, divină.

Mersul Christic. Mersul Christic este o disciplină creată de Ramtha, în care studentul învață să meargă foarte încet, fiind într-o stare de conștiență acută. În această disciplină, studentul învață să manifeste mintea Christică, cu fiecare pas pe care îl face.

Mesager. În timpul vieții lui Ramtha, mesagerul era persoana care răspundea de transmiterea unor anumite mesaje sau informații. Un maestru învățător are capacitatea să trimită mesageri altor oameni, care manifestă cuvintele sau intenția maestrului, sub forma unei experiențe sau a unui eveniment.

Mintea. Mintea este produsul unor fluxuri de conștiință-și-energie care acționează asupra creierului, creând forme-gând, segmente holografice sau tipare neurosinaptice denumite memorie. Fluxurile de conștiință-și-energie țin creierul în viață. Ele sunt sursa de alimentare a creierului. Capacitatea de a gândi a unei persoane este ceea ce dă persoanei o minte.

Mintea analogică. Mintea analogică înseamnă o singură minte. Ea este rezultatul alinierii conștiinței primare și a conștiinței secundare, a Observatorului și a personalității. În această stare a minții sunt deschise cel de-al patrulea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea sigiliu al corpului. Benzile se rotesc în direcții opuse, ca o roată în interiorul unei alte roți, creând un vârtej puternic, care permite gândurilor susținute în lobul frontal să se coaguleze și să se manifeste.

Mintea binară. Termenul acesta înseamnă două minți. Este mintea produsă atunci când accesăm cunoașterea personalității

omenești și a corpului fizic, fără să accesăm mintea noastră profundă, subconștientă. Mintea binară se bazează numai pe cunoașterea, percepția și procesele de gândire ale neocortexului și ale primelor trei sigilii. În această stare a minții, cel de-al patrulea, al cincelea, al șaselea și al șaptelea sigiliu rămân închise.

Mintea lui Dumnezeu. Mintea lui Dumnezeu cuprinde mintea și înțelepciunea fiecărei forme de viață care a trăit vreodată în orice dimensiune, în orice timp, sau care va trăi vreodată pe orice planetă, pe orice stea sau în orice regiune a spațiului.

Mintea-maimuță. Mintea-maimuță se referă la mintea licăritoare și nestatornică a personalității.

Mintea subconștientă. Sediul minții subconștiente este creierul mic sau creierul reptilian. Această parte a creierului își are propriile conexiuni independente cu lobul frontal și cu întreg corpul, și are puterea de a accesa mintea lui Dumnezeu, înțelepciunea veacurilor.

Oameni, locuri, lucruri, momente și întâmplări. Acestea sunt principalele domenii ale experienței omenești, de care personalitatea este atașată emoțional. Aceste domenii reprezintă trecutul persoanei omenești și formează conținutul corpului emoțional.

Observatorul. Se referă la Observatorul răspunzător de colapsarea undă/particulă din mecanica cuantică. Acesta reprezintă marele sine, Spiritul, conștiința primară, Dumnezeul dinlăuntrul persoanei omenești.

Pânzele albastre. Pânzele albastre reprezintă structura de bază a corpului fizic la un nivel subtil. Este structura invizibilă de schelet a tărâmului fizic, care vibrează la nivelul frecvenței ultraviolet.

Personalitatea. *A se vedea* Corpul emoțional.

Planul Extazului. Se referă la planul de odihnă, unde sufletele își planifică următoarele încarnări, după recapitularea vieții anterioare. El mai este cunoscut și ca fiind cerul și paradisul, unde nu există suferință, nu există durere, nevoie sau lipsă și unde orice dorință se manifestă imediat.

Planul demonstrației. Planul fizic este numit și planul demonstrației. Este planul în care persoana are ocazia să își demonstreze potențialitatea creatoare la nivelul masei și să asiste la forma materială pe care o ia conștiința, toate acestea pentru a-și lărgi nivelul de înțelegere emoțională.

Plimbarea. Aceasta este marca de serviciu a unei tehnici create de JZ Knight, pentru înălțarea conștiinței și a energiei, modificarea intenționată a rețelelor noastre neuronale și a tiparelor de gândire prestabilite pe care nu le mai dorim și înlocuirea lor cu altele noi, la alegerea noastră. Această tehnică este predată în exclusivitate la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Primele trei sigilii. Primele trei sigilii sunt sigiliile sexualității, ale durerii și ale suferinței, ale puterii care controlează. Acestea sunt sigiliile care sunt implicate în mod obișnuit în toate complexitățile dramei omenești.

Primul plan. Se referă la planul material sau fizic. Este planul conștiinței imagine și al frecvenței hertziene. Este forma cea mai lentă și mai densă de conștiință-și-energie coagulată.

Primul sigiliu. Primul sigiliu este asociat cu organele reproductive, cu sexualitatea și cu supraviețuirea.

Principiul Mamă/Tată. Acest principiu este sursa a tot ce este viață, Tatăl, Mama eternă, Vidul. În învățăturile lui Ramtha, Sursa și Dumnezeu creatorul nu sunt același lucru. Dumnezeu creatorul este văzut ca fiind Punctul Zero și conștiința primară, dar nu ca fiind Sursa sau Vidul însuși.

Procesul de torsiune. Aceasta este marca de serviciu care denumește o tehnică creată de Ramtha pentru înălțarea conștiinței și energiei și crearea intenționată a unui câmp de torsiune, prin folosirea minții. Prin această tehnică, studentul învață să construiască o gaură de vierme în spațiu/timp, să modifice realitatea și să creeze fenomene dimensionale cum ar fi starea de a fi invizibil, levitația, bilocația, teleportarea și altele. Această tehnică este predată exclusiv la Școala de Iluminare a lui Ramtha.

Procesul de vizualizare în Twilight®. Este procesul folosit pentru a practica disciplina Listei sau alte forme de vizualizare.

Punctul Zero. Se referă la punctul inițial de conștiență, creat de Vid prin actul contemplării de sine. Punctul Zero este copilul inițial al Vidului, nașterea conștiinței.

Ram. Ram este o versiune prescurtată a numelui Ramtha. Ramtha înseamnă Tatăl.

Ramaya. Ramtha o numește pe JZ Knight fiica lui preaiubită. Ea a fost Ramaya, prima care a devenit copilul adoptat al lui Ramtha în timpul vieții sale. Ramtha a găsit-o pe Ramaya abandonată, în stepele Rusiei. Mulți oameni îi dădeau lui Ramtha copiii în timpul marșului, ca un gest de iubire și respect suprem; acești copii aveau să fie crescuți în Casa lui Ram. El a ajuns să aibă un număr mare de copii, 133, deși niciodată nu a avut urmași de sânge.

Ramtha (etimologie). Numele de Ramtha cel Iluminat, Domnul Vântului, înseamnă Tatăl. Se mai referă și la Ram, cel care a coborât din munte în ceea ce se cunoaște ca fiind îngrozitoarea zi a lui Ram. „Se spune despre asta în toată Antichitatea. Iar în vechiul Egipt există un bulevard dedicat lui Ram, marele cuceritor. Și ei au fost destul de înțelepți, încât să înțeleagă că oricine putea să meargă pe bulevardul lui Ram putea să cucerească vântul." Cuvântul Aram,

numele nepotului lui Noe, este format din substantivul Araa, care în limba aramaică înseamnă pământ, sol, și din cuvântul Ramtha, care înseamnă înalt. Acest nume semitic aduce aminte de descinderea lui Ramtha de pe muntele cel înalt, cu care a început marele marș.

Recapitularea vieții. Aceasta este recapitularea încarnării anterioare, care are loc atunci când persoana ajunge în cel de-al treilea plan, după moarte. Persoana are ocazia să fie Observatorul, actorul și receptorul propriilor sale acțiuni. Problemele nerezolvate din acea viață, care apar în lumina recapitulării, stabilesc programul pentru încarnarea următoare.

Rețeaua neuronală. Este o rețea de neuroni care efectuează împreună o funcție.

Shiva. Domnul Dumnezeu Shiva reprezintă Domnul Planului Albastru și al Corpului Albastru. Shiva nu este folosit ca referire la zeitatea singulară din hinduism. Mai degrabă, este reprezentarea unei stări de conștiință care aparține celui de-al patrulea plan, benzii de frecvență ultraviolet și deschiderii celui de-al patrulea sigiliu. Shiva nu este nici bărbat, nici femeie. Este o ființă androgină, pentru că energia celui de-al patrulea plan încă nu a fost separată în polarități pozitive și negative. Aceasta este o distincție importantă față de reprezentarea hindusă tradițională a lui Shiva ca fiind o zeitate masculină, care are o soție. Pielea de tigru de la picioarele sale, tridentul și soarele și luna de la nivelul capului reprezintă gradul de stăpân al acestui corp asupra primelor trei sigilii de conștiință. Energia kundalini este reprezentată ca o energie puternică, ce pornește de la baza șirei spinării și iese prin cap. Aceasta este o altă distincție față de anumite reprezentări hinduse ale lui Shiva, în care energia sub formă de șarpe iese la nivelul celui de-al cincilea sigiliu, prin gât. O altă imagine simbolică a lui

Shiva reprezintă șuvițe lungi de păr întunecat și o mulțime de șiraguri de perle, care reprezintă bogăția experienței sale, stăpânită ca înțelepciune. Tolba, arcul și săgețile sunt agentul prin care Shiva își declanșează voința puternică, distruge imperfecțiunea și creează noul.

Sinele. Sinele este adevărata identitate a persoanei omenești, diferită de personalitate. Este aspectul transcendental al persoanei. El se referă la conștiința secundară, la călătorul în călătoria de involuție și de evoluție, care face cunoscut necunoscutul.

Sufletul. Ramtha se referă la suflet ca fiind Cartea Vieții, în care este înregistrată sub formă de înțelepciune întreaga călătorie de involuție și evoluție a individului.

Superconștiința. Aceasta este conștiința celui de-al cincilea plan și frecvenței razelor X.

Tahumo®. Tahumo este disciplina predată de Ramtha, în care studentul învață capacitatea de a stăpâni efectele mediului înconjurător natural – frigul și căldura – asupra corpului omenesc.

Transmitere și recepție. Transmitere și recepție este denumirea disciplinei predate de Ramtha, în care studentul învață să acceseze informații cu ajutorul atributelor creierului mijlociu, excluzându-și percepția senzorială. Această disciplină dezvoltă capacitatea mediumnică a studentului pentru telepatie și divinație.

Twilight®. Termenul este folosit pentru a descrie disciplina predată de Ramtha, în care studenții învață să își aducă corpul într-o stare catatonică, similară cu somnul profund, dar păstrându-și în același timp starea de conștiență.

Ultraconștiința. Este conștiința celui de-al șaptelea plan și a benzii de frecvență a Infinitului Necunoscut. Este conștiința unui maestru înălțat.

Vidul. Vidul este definit ca un vast nimic la nivel material, însă toate lucrurile la nivel potențial. *A se vedea* **Principiul Mamă/Tată**.

Vindecarea cu ajutorul Corpului Albastru. Este o disciplină predată de Ramtha, în care studenții își înalță nivelul de conștiență până la conștiința celui de-al patrulea plan și la Corpul Albastru, în scopul vindecării sau modificării corpului fizic.

Yeshua ben Joseph. Ramtha îl numește pe Iisus Hristos cu numele de Yeshua ben Joseph, urmând tradițiile evreiești ale acelei perioade.

Figura A. CELE ȘAPTE SIGILII: ȘAPTE NIVELURI DE CONȘTIINȚĂ ÎN CORPUL OMENESC

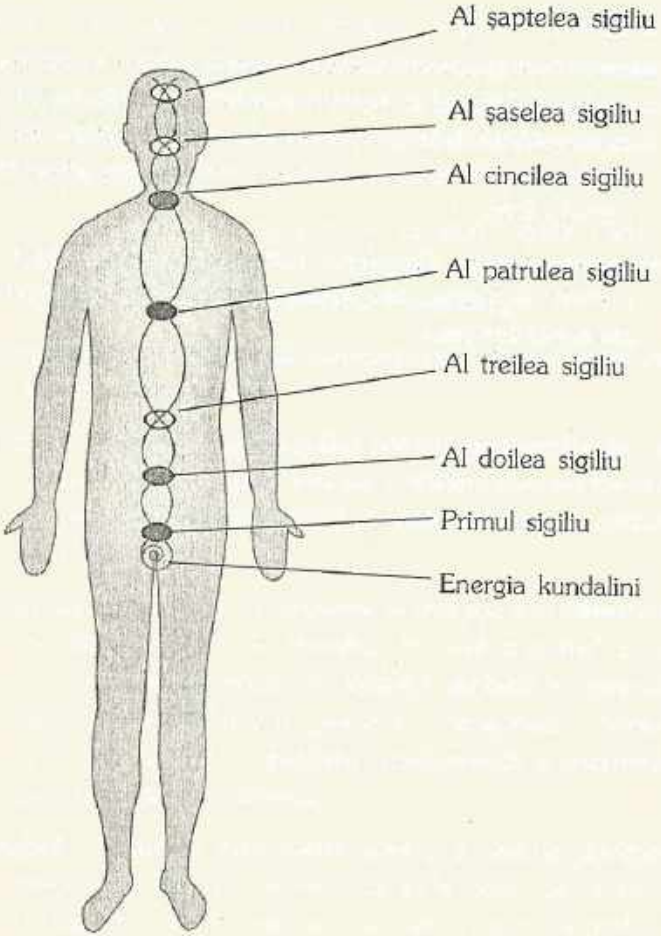

Copyright©2000 JZ Knight

Figura B. ȘAPTE NIVELURI DE CONȘTIINȚĂ ȘI ENERGIE

Copyright©2000 JZ Knight

FIG. C: CONȘTIINȚA ȘI ENERGIA ÎN SPECTRUL LUMINII

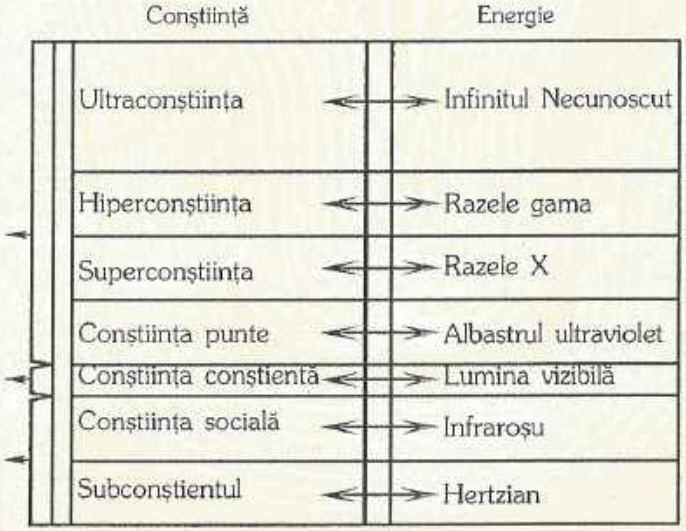

Copyright©2000 JZ Knight

Figura D. MINTEA BINARĂ – TRĂIND IMAGINEA

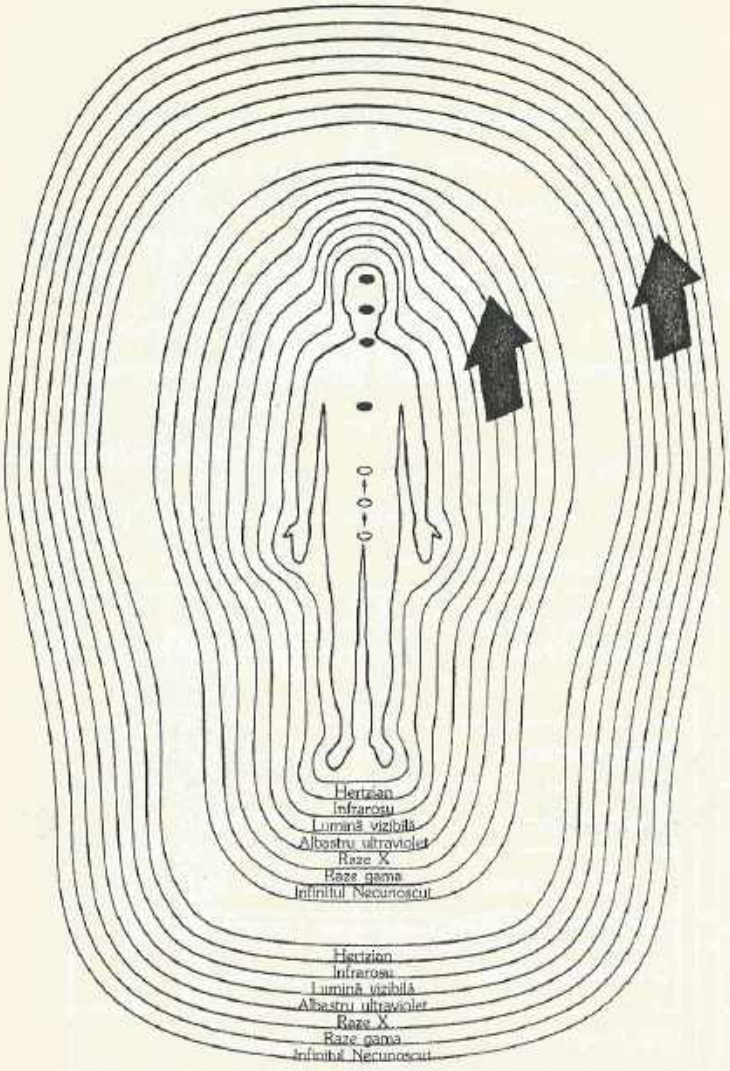

Copyright©2000 JZ Knight

Figura E. MINTEA ANALOGICĂ – TRĂIND ÎN ACUM

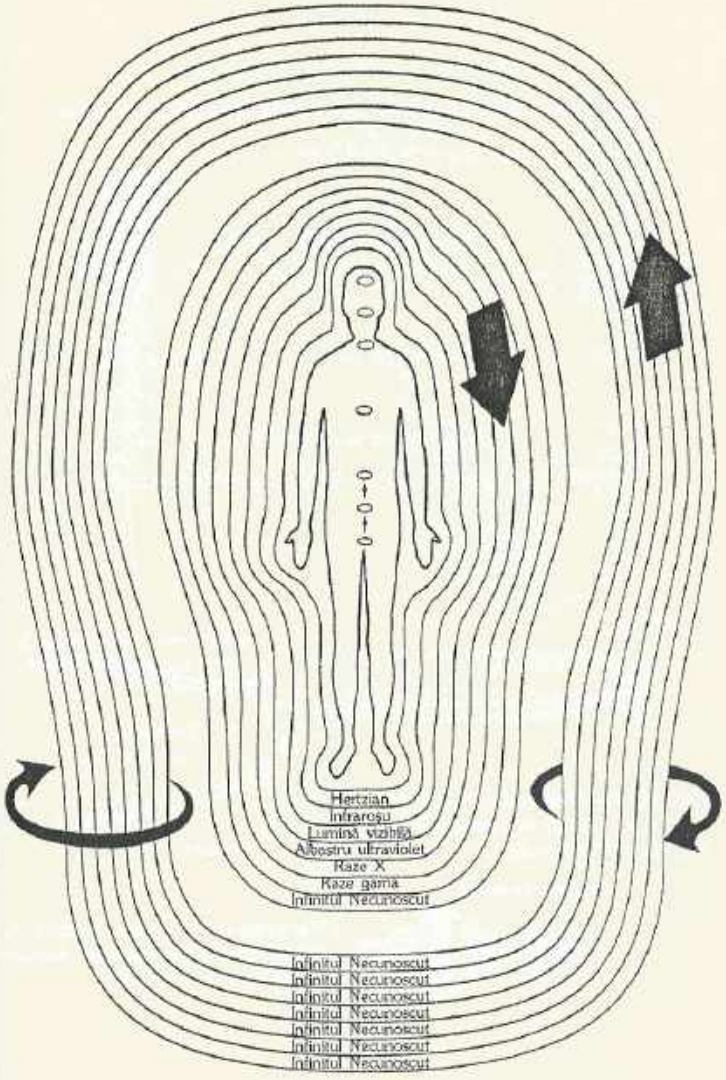

Copyright©2000 JZ Knight

Figura F. EFECTUL OBSERVATORULUI
ȘI CELULA NERVOASĂ

Observatorul este cel care produce
colapsarea undei de probabilitate, sub formă de particulă
de realitate.

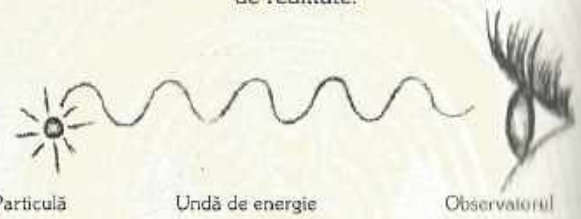

Actul observării face ca
celulele nervoase să transmită și să producă gândul.

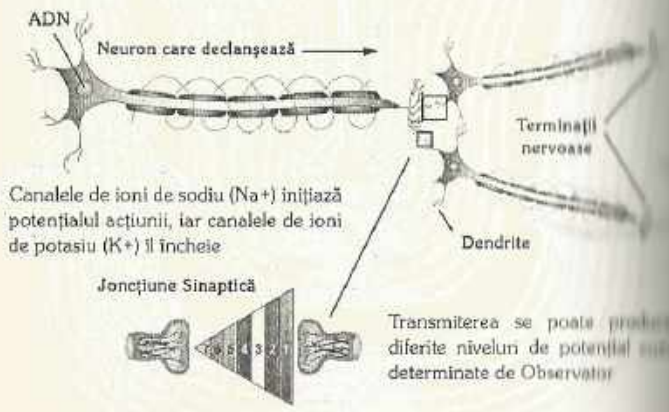
ADN
Neuron care declanșează
Terminații nervoase
Canalele de ioni de sodiu (Na+) inițiază potențialul acțiunii, iar canalele de ioni de potasiu (K+) îl încheie
Dendrite
Joncțiune Sinaptică
Transmiterea se poate produce
diferite nivelun de potențial
determinate de Observator

Copyright©2004 JZ Knight

Figura G. BIOLOGIA CELULARĂ
ȘI CONEXIUNILE PENTRU FORMAREA
GÂNDULUI

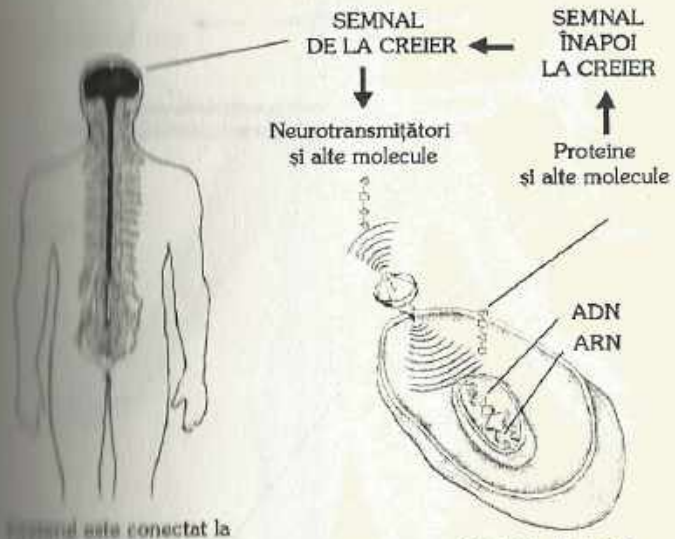

Figura H: STRUCTURA SCHELETALĂ
SUB FORMĂ DE REȚEA A MASEI

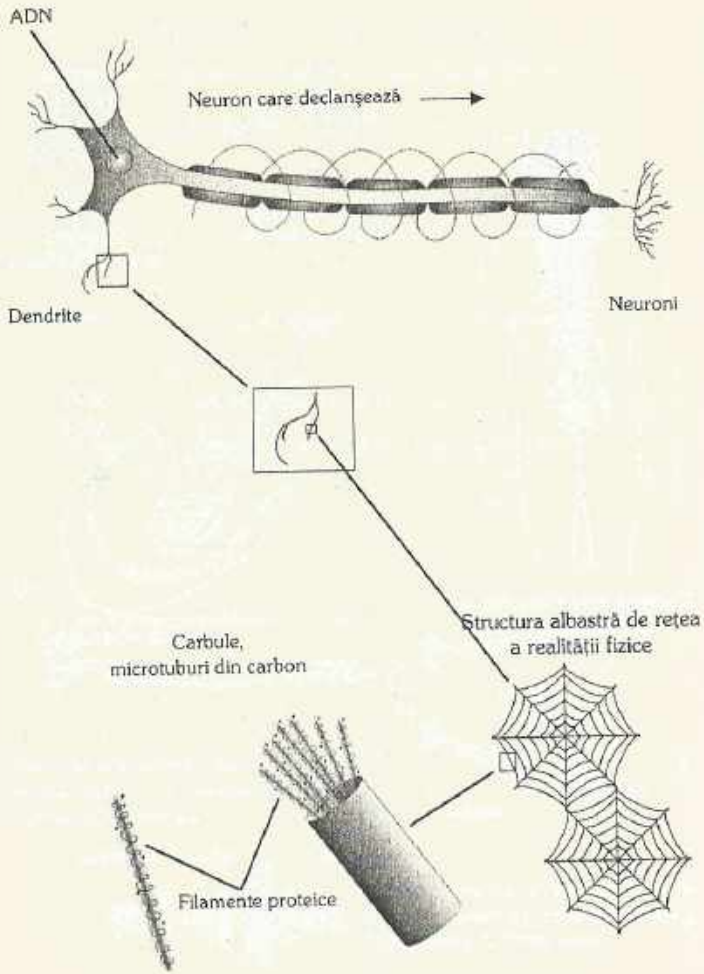

Copyright © 2000 JZ Knight

Figura I: CORPUL ALBASTRU ®

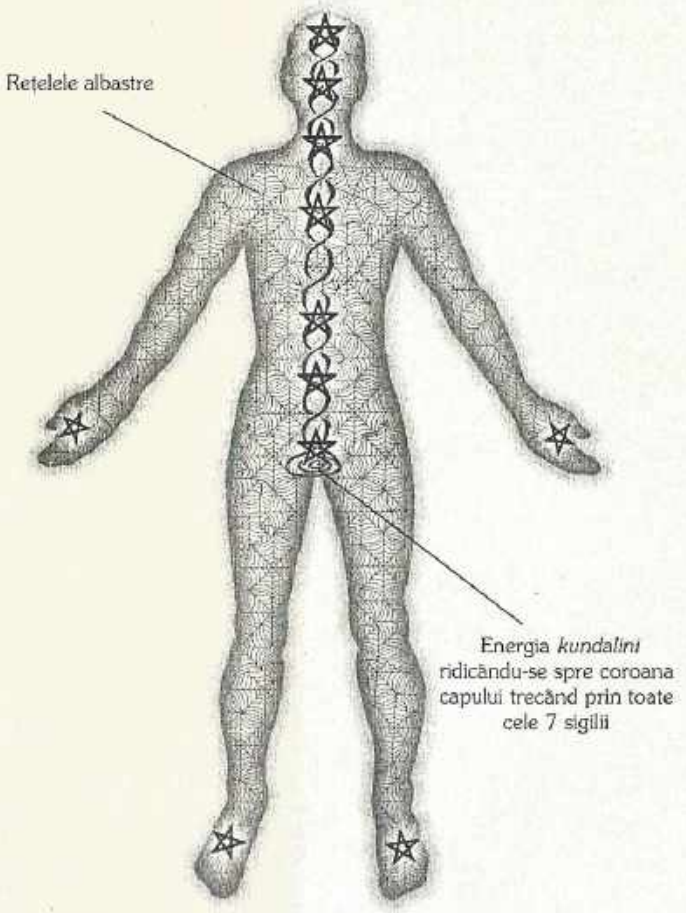

Copyright © 2000 JZ Knight